

óó+

**Forslag til
et enklere
skattesystem**

**IKKE
MERE
REGEL-
VANVID**

Dansk Industri

di.dk/ikke-mere-regelvanvid

60+ forslag til et enklere skattesystem

Alle vil have gavn af et enklere skattesystem.....	4
1. Beskatning af lønmodtagere	5
1.1 Indfør automatisk pendlerfradrag	6
1.2 Indfør ubegrænset skattefri godtgørelse for pendleromkostninger	7
1.3 Fjern 12-måneders begrænsning for skattefri rejsegodtgørelse på midlertidige arbejdssteder	8
1.4 Afskaf fradrag for småforbrødenheder	9
1.5 Afskaf skattefri bundgrænse ved gaver mv.	10
1.6 Simplificér skatteregler for ikke-arbejdsrelaterede medarbejdergoder og julegaver	11
1.7 Afskaf ægtefællerabat ved fri telefon mv.	12
1.8 Simplificér skattereglerne for medarbejderkantiner	13
1.9 Beskat firmabiler ud fra listepriisen	14
1.10 Let indberetningen om medarbejderaktier	15
1.11 Let værdifastsættelsen af medarbejderaktier	16
1.12 Udskyd værdifastsættelsen af købe- og tegningsretter til medarbejderaktier	17
1.13 Fjern begrænsning for tildeling af medarbejderaktier med værdi op til 20 pct. af lønnen	18
1.14 Fjern aldersgrænsen for udvidet mulighed for medarbejderaktier i mindre virksomheder	19
1.15 Genindfør muligheden for sporadisk lønindberetning	20
1.16 Indfør enklere lønindberetning ved privat arbejde	21
1.17 Indfør enklere lønindberetning ved platformøkonomi	22
1.18 Indfør enklere lønindberetning for ansatte i mikrovirksomheder	23
2. Beskatning af medarbejdere rekrutteret fra udlandet.....	24
2.1 Ophæv forbuddet mod iværksættere og ejerledere på bruttoskatteordningen.....	25
2.2 Justér vederlagskravet i bruttoskatteordningen.....	26
2.3 Bortse fra kort periode som begrænset skattepligtig i bruttoskatteordningen	27
2.4 Indfør adgang til at rette fejlregistreringer om skattepligt i bruttoskatteordningen	28
2.5 Simplificér beskatningen af udenlandske bestyrelsesmedlemmer mv.....	29
2.6 Indfør bagatelgrænse for beskatning af globale medarbejdere	30
2.7 Ligestil filialer med datterselskaber i forhold til globale medarbejders skattepligt	31
2.8 Udvid undtagelsen for avanceskat af urealiseret kapitalgevinst ved fraflytning.....	32
2.9 Fritag udenlandsk rekrutterede medarbejdere for lagerskat af udenlandske investeringer	33
2.10 Fritag udenlandsk rekrutterede medarbejdere for ejendomsværdiskat af bolig i udlandet.....	34

3.	Kapitalindkomstbeskatning	35
3.1	Indfør konsolideret kapitalindkomstbeskatning efter nordisk model	36
3.2	Afskaf aktiesparekontoen	37
3.3	Afskaf investorfradraget	38
3.4	Fjern bagatelgrænsen for fradragsberettigede tab på udlån	39
3.5	Sænk kildeskatten på udbytter til udenlandske porteføljeaktionærer til 15 pct.....	40
4.	Afgifter på private husholdninger	41
4.1	Afskaf kaffeafgiften	42
4.2	Afskaf isafgiften (isafgiftsloven)	43
4.3	Afskaf afgifterne på glødelamper, autopærer og damplamper (lystofrør)	44
4.4	Afskaf forbrugsafgiftsloven	45
4.5	Afskaf tillægsafgiften på mousserende vin	46
4.6	Harmonisér konfekturfafgiften uanset mængden af tilsat sukker.....	47
4.7	Afskaf afgiften på engangsservice.....	48
4.8	Afskaf den volumenbaserede emballageafgift	49
4.9	Afskaf afgiften på pvc og ftalater	50
4.10	Afskaf lystfartøjsforsikringsafgiften	51
4.11	Afskaf den grønne check.....	52
5.	Moms.....	53
5.1	Indfør fuldt momsfradrag for mobiltelefon mv. til delvis privat anvendelse	54
5.2	Indfør fuldt momsfradrag for morgenmad mv. ved erhvervsmæssig hotelovernatning	55
5.3	Simplificér momsregler for medarbejderkantiner	56
5.4	Indfør enklere momsfradrag for biler	57
5.5	Afskaf nulmomsen (og lønsumsafgiften) på aviser.....	58
5.6	Forhøj beløbsgrænsen for investeringsgoder	59
5.7	Forhøj beløbsgrænsen for tab på debitorer (småfordringer)	60
5.8	Indfør elektronisk momsrefusion til virksomheder uden for EU	61
6.	Afgifter på virksomheder.....	62
6.1	Let indberetningen af lønsumsafgift.....	63
6.2	Beskat præmier ud fra anskaffelsespris.....	64
6.3	Afskaf registreringsafgiften på fly	65
6.4	Beskat "mandskabsvogne" efter samme regler som "specialindrettede varebiler"	66
6.5	Afskaf afgiften på pvc-folier	67

6.6	Afskaf arbejdsskadeafgiften	68
6.7	Indfør ensartet lav elafgift for alle virksomheder	69
6.8	Afskaf afgiften på intern overskudsvarme	70
6.9	Afskaf erhvervslivets rumvarmeafgift	71
7.	Selskabsbeskatning	72
7.1	Afskaf særregel om tynd kapitalisering	73
7.2	Afskaf særregel om renteloft	74
7.3	Indfør fradrag for eksterne omkostninger til udvidelse mv. af virksomheder	75
7.4	Indfør generelt fradrag for erhvervsmæssige udgifter som driftsomkostning	76
7.5	Juster reglen om samhørende småaktiver	77
7.6	Indfør fuld lempelse for betalt udenlandsk skat	78
7.7	Giv mikrovirksomheder adgang til at geninvestere hele deres overskud	79
7.8	Opdatér CFC-skatte reglerne i lyset af nye internationale regler om minimumsbeskatning	80
8.	Helt og delvist gennemførte forslag	81

Alle vil have gavn af et enklere skattesystem

”Alle taler om vejret, men ingen gør noget ved det”, skulle Storm P efter sigende have sagt. Det samme kan man sige om det udviklede danske skattesystem: I politiske skåltaler er de fleste politikere enige om, at det ville være bedre, om skattereglerne var simplere at følge; men når det kommer til stykket, virker det snare-re som om, Danmark stille og roligt bevæger sig i den forkerte retning. Og når der tages skridt mod simplificering – og det er bestemt sket – så opvejes de desværre ofte af modgående skridt andetsteds, der komplicerer reglerne endnu mere.

Det er ærgerligt.

Alle vil have gavn af et enklere skattesystem. Virksomhederne, der skal efterleve reglerne og beregne skatter og afgifter korrekt. Myndighederne, der skal administrere reglerne og bruge ressourcer på at håndhæve dem. Og vi skatteborgere, der skal have fuld tillid til at alle – både virksomheder og naboer – betaler den rette skat. Tillid til, at reglerne bliver håndhævet effektivt, og tillid til at vi selv kan indberette og selvangive rigtigt.

Derfor optrappede DI i 2019 kampen for et enklere skattesystem. Med hjælp fra vores mange medlemsvirksomheder samlede vi over 60 konkrete forslag til, hvordan det danske skattesystem kan gøres enklere. Enkelte af de oprindelige forslag er siden da blevet gennemført, hvilket vi selvfølgelig er glade for. Omvendt er andre forslag kommet til i mellemtiden, og vi er derfor på ingen måde i mål. Med dette opdaterede katalog håber DI at kunne genstarte debatten om behovet for et enklere skattesystem.

Nogle af vores forslag er små justeringer, hvor vi ikke gør meget andet end at gøre de eksisterende regler lettere at følge. Andre forslag er større omlægninger, hvor vi fjerner eller omskriver hele love. Nogle forslag betyder ikke det store for statskassen, mens andre kræver en grundigere politisk prioritering. Og så er der de forslag, der på bundlinjen går i nul (eller tæt på), men som undervejs rykker en hel del rundt på penge-ne.

Nogle af de præsenterede forslag kan stå alene; andre kan bedst ses som del af en større pakke. Nogle politiske partier vil genkende sig selv i mange af forslagene. Andre i færre. Men vi håber, at hele Folketinget vil tage imod vores forslag med et åbent sind.

Vi anerkender, at hver eneste skatteregel på et tidspunkt er indført af en grund. Men vi opfordrer til, at vi sammen genbesøger disse begrundelser: Holder de stadig? Og selv hvis de gør, er begrundelserne så stærkere end argumenterne for at luge ud i reglerne og skabe et enklere skattesystem?

God debat.

Morten Høyer, politisk direktør

1. Beskatning af lønmodtagere

For at reducere virksomhedernes administrative byrder, øge retssikkerheden og lette skattemyndighedernes kontrol kan reglerne for en lang række lønmodtager-relaterede skattefradrag og skattefri godtgørelser mv. med fordel forenkles. Eksempelvis bør administrationen af medarbejderes befodringsfradrag og betaling af skat i forbindelse med platformsøkonomi kunne lettes.

DI's forslag til forenklinger vedrørende beskatning af lønmodtagere giver derfor et bud på, hvordan bl.a. befodringsfradrag, en række andre fradrag, gaverregler, værdifastsættelser og indberetninger, der vedrører lønmodtagere, kan forenkles. Nogle forenklinger vil koste en smule i statskassen – andre det modsatte. Det kan derfor være relevant at se på muligheden for én større saneringsøvelse, der bringer dem alle i spil og giver et nogenlunde uændret slutresultat målt i kroner og ører – blot opkrævet meget enklere.

1.1 Indfør automatisk pendlerfradrag

UDFORDRINGEN

Befordringsfradraget er ét af de få fradrag, der stadig baserer sig på selvangivelse fremfor tredjepartsindberetning. Selv om Skattestyrelsen i mange tilfælde giver et bud på fradragets størrelse, er det medarbejderens pligt selv at kontrollere og justere fradraget, herunder i forhold til det nøjagtige antal arbejdsdage (fratrække feriedage, sygedage, hjemmearbejdsdage etc.).

Arbejdsgiveren har dog pligt til at indberette, hvis medarbejderen får betalt transport (f.eks. firmabil eller pendlerkort), i hvilket tilfælde retten til befordringsfradrag bortfalder.

Samtidig er befordringsfradragets størrelse baseret på en indviklet teoretisk beregning af omkostningen ved transport med en gennemsnitsbil, der typisk ikke afspejler den reelle omkostning for den konkrete medarbejder.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør erstatte befordringsfradraget med et nyt "pendlerfradrag", som har samme formål om at understøtte mobilitet på arbejdsmarkedet, men som er baseret på objektive informationer og tredjepartsindberetning. Fradraget kan f.eks. baseres på afstanden i fugleflugtslinje mellem bopæl og fast arbejdsplads med et loft på 400 km og med et tillæg, hvis bopæl og arbejdsplads ikke er landfaste eller kun er adskilt af betalingsvej (hvilket automatisk vil erstatte det nyligt indførte "ø-fradrag" og fradraget ved passage af f.eks. Storebæltsbroen).

Fuldt fradrag bør være baseret på fuldtidsarbejde, og ved deltidsarbejde nedsættes fradraget til halvdelen eller en fjerdedel (baseret på kategorierne i ATP-indberetningen, som i forvejen foretages af arbejdsgiveren). Der gives ikke automatisk pendlerfradrag for arbejde i den laveste ATP-kategori (under 39 timer om måneden) og løsarbejde.

Som i dag bortfalder fradraget, hvis arbejdsgiveren betaler transporten, eller hvis man ikke har et fast arbejdssted. Dette indberettes (som i dag) af arbejdsgiveren. Det bør også stadig være muligt for medarbejderen selv at fravælge det automatiske fradrag. Vedkommende vil i så fald være henvist til at følge de nuværende regler for befordringsfradrag.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

For at flest muligt vælger det automatiske pendlerfradrag frem for den manuelle beregning, bør der afsættes midler til at gøre det automatiske pendlerfradrag så attraktivt som muligt. Derfor skal forslaget ses i sammenhæng med den foreslåede afskaffelse af en række mindre lønmodtager-fradrag, herunder for gaver/jubilæumsgratiale og småfornødenheder under tjenesterejser. For medarbejdere uden fast arbejdssted skal forslaget også ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af 60-dages reglen.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget kan gennemføres provenuneutralt inden for rammen af hvad det eksisterende befordringsfradrag koster. DI ser dog gerne, at der afsættes midler til at styrke pendlerfradraget yderligere, f.eks. via forslagene om at afskaffe fradraget for småfornødenheder og den skattefri bundgrænse ved gaver mv.

1.2 Indfør ubegrænset skattefri godtgørelse for pendleromkostninger

(udvidelse af 60-dages-reglen)

UDFORDRINGEN

Der gælder i dag en såkaldt 60-dages-regel, der begrænser den periode, i hvilken en arbejdsgiver kan give skattefri godtgørelse for medarbejderens transport i egen bil mellem bopæl og et midlertidigt (eller nyt) arbejdssted. Som navnet afslører, er perioden begrænset til 60 dage.

I denne periode kan medarbejderen modtage skattefri godtgørelse svarende til satserne for erhvervsmæssig befordring i egen bil, som i 2025 udgør 3,81 kr./km op til 20.000 km/år og 2,23 kr./km herefter. Den høje takst er fastsat ud fra, at beløbet skal dække både variable og faste omkostninger ved at benytte egen bil; mens den lave takst er fastsat for alene at dække de variable omkostninger.

En række forhold gør 60-dages-reglen relativ vanskelig at administrere:

- De 60 dage skal ses i forhold til de seneste 12 måneder (ikke kalenderåret)
- Alle arbejdsdage tæller med i de 60 dage, uanset om medarbejderen bruger egen bil eller andet transportmiddel (men kompensationen må kun udbetales for de dage, der køres)
- De 60 arbejdsdage behøver ikke at være i forlængelse af hinanden
- Det betyder ikke noget, om medarbejderen kører én eller flere gange mellem bopæl og arbejdsplads pr. arbejdsdag (én arbejdsdag tælles kun med én gang i de 60 dage)
- Desuden gælder særlige forhold, hvis medarbejderen har én arbejdsgiver, men flere arbejdspladser, eller hvis én medarbejder har flere arbejdsgivere.

60-dages-reglen gælder kun ved befordring i egen bil. Der er således ingen tidsbegrænsning for arbejdsgiverens betaling af andre typer transport til/fra arbejde uden skattemæssig konsekvens for medarbejderen (udover bortfald af befodringsfradrag).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør lade 60-dages-reglen bortfalde i forbindelse med den foreslåede omlægning af befodringsfradraget til et automatisk pendlerfradrag. Dermed bliver det muligt – uden tidsbegrænsning – for en arbejdsgiver at betale skattefri godtgørelse for medarbejderens kørsel mellem bopæl og arbejdsplads i egen bil (med bortfald af det nye pendlerfradrag som konsekvens). Taksten bør i den forbindelse fastsættes til den lave kilometertakst, der afspejler de variable omkostninger ved at bruge egen bil. Hertil kommer eventuel færge- eller brotakst.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Vælger arbejdsgiveren at betale for medarbejderens pendling i egen bil, pålægges det arbejdsgiveren at føre kontrol med, at kørslen rent faktisk foretages, jf. de eksisterende regler for kontrol ved skattefri kompensation for erhvervsmæssig kørsel i egen bil.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser, hvis det gennemføres i forbindelse med en omlægning af befodringsfradraget.

1.3 Fjern 12-måneders begrænsning for skattefri rejsegodtgørelse på midlertidige arbejdssteder

UDFORDRINGEN

Ligningslovens § 9 A indebærer en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af lønmodtagere afhængigt af, hvor længe de udfører arbejde på et midlertidigt arbejdssted. Det gælder generelt, men i særdeleshed tjenesterejser i forbindelse med langvarige bygge-/anlægs-projekter, der i deres natur er midlertidige. Midlertidigheden gælder ifølge Skatterådet selv for meget langvarige anlægsprojekter som Femern-forbindelsen og kommende energi-øer mv.

Lønmodtagere, som arbejder mindre end 12 måneder på en midlertidig byggeplads, kan få skattefri rejsegodtgørelse (også kaldet diæter) med standardsatsen for kost og småfornødenheder. Strækker arbejdet sig imidlertid længere end 12 måneder, må udgifterne til kost efterfølgende dækkes af arbejdsgiveren som udlæg efter regning, eller lønmodtageren kan foretage fradrag efter dokumentation (hvis arbejdspladsen fortsat er midlertidig). Det giver bl.a. et uhensigtsmæssigt incitament for virksomheden til at flytte sine medarbejdere mellem byggepladser uden faglig begrundelse for fortsat at kunne udbetale skattefri godtgørelse. Bygge- og anlægsvirksomheder anvender meget tid på administration af korrekt beskatning på grund af den aktuelle 12 måneders-regel og dennes undtagelser (herunder også de såkaldte 8 km og 40 dages regler).

Omkostningen til kost og småfornødenheder ved at være på rejse ændres ikke ved, at længden på et projekt bliver mere end 12 måneder. Til sammenligning har lønmodtagere med mobile arbejdssteder som f.eks. lastbilchauffører, fiskere og vejarbejdere adgang til skattefri diæter udover de 12 måneders varighed.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage en forenkling af ligningslovens § 9 A ved at fjerne den såkaldte 12-månedersregel, således at midlertidige arbejdspladser generelt bliver omfattet af reglen om mulighed for skattefri rejsegodtgørelse (diæter).

Denne simplificering vil have stor positiv betydning bl.a. for bygge- og anlægsbranchen både mht. til projekthåndtering og administrative byrder – og dermed i sidste ende prisen for bygherren.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

I en tid med udpræget mangel på arbejdskraft er det ekstra vigtigt med smidige regler, der øger mobiliteten på arbejdsmarkedet. Ved at fjerne 12-månedersreglen for midlertidige arbejdssteder kan virksomhederne bedre tiltrække og fastholde mobil arbejdskraft (samtidig med at forskelsbehandling modvirkes). Denne simplificering gør det – alt andet lige – mere attraktivt f.eks. for jyske lønmodtagere at søge beskæftigelse f.eks. på Femern-anlægsprojektet i konkurrence med udenlandsk arbejdskraft.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget skønnes at medføre et mindre provenu på ca. 80 mio. kr.

1.4 Afskaf fradrag for småfornødenheder

UDFORDRINGEN

Hvis en medarbejder (eller et lønnet bestyrelsesmedlem) som følge af arbejdet er væk fra sit hjem eller faste arbejdsplads i mere end 24 timer, har medarbejderen adgang til et særligt fradrag for småfornødenheder – også selv om arbejdsgiveren dækker alle udgifter (til kost, logi mv.) efter regning. Fradraget udgør 25 pct. af den aktuelle kostsats (som i 2025 er på 597 kr.) pr. 24 timer. I 2025 er fradraget således på 149,25 kr. pr. 24 timer.

Fradraget udregnes pr. time således, at hvis medarbejderen f.eks. er væk fra sin bopæl/faste arbejdsplads i 39 timer, har vedkommende ret til et fradrag på $39/24 \times 149,25 \text{ kr.} = 242,53 \text{ kr.}$ Der er tale om et ligningsmæssigt fradrag med en skatteværdi på ca. 26% i en gennemsnitskommune. Så i det aktuelle eksempel er skattebesparelsen på i alt 26% af 242,53 kr. = 63 kr.

Fradraget for småfornødenheder baserer sig på selvangivelse, dvs. det er medarbejderens egen opgave at holde styr på antallet af tjenesterejser i løbet af et skatteår samt i hvert enkelt tilfælde beregne, hvor mange timer, medarbejderen var væk fra bopælen eller den faste arbejdsplads. Det anføres ofte i pressen, at de fleste medarbejdere, som har ret til at tage fradraget, glemmer at tage det.

Det er samtidig uvist, i hvilket omfang skattemyndighederne fører kontrol med fradraget samt hvilken dokumentation, det kan kræves, at medarbejderen skal kunne fremvise, herunder især i forhold til det nøjagtige antal timer, medarbejderen var fraværende fra enten bopælen eller den faste arbejdsplads.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe fradraget for småfornødenheder, således at medarbejdere på tjenesterejse, som får betalt udgifter til kost, logi mv. af deres arbejdsgiver, ikke længere har ret til at tage et ekstra fradrag.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Afskaffelsen af fradraget for småfornødenheder kan med fordel indgå i en større sanering af medarbejderrelaterede fradrag mv.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

En afskaffelse af fradraget vil skønsmæssigt medføre et merprovenu på maksimalt 250 mio. kr., som med fordel kan indgå i omlægningen af befordringsfradraget til et automatisk pendlerfradrag.

Dette vil bidrage til, at færre fravælger det automatiske pendlerfradrag.

1.5 Afskaf skattefri bundgrænse ved gaver mv.

UDFORDRINGEN

Der findes i dag en længere række særregler om beskatning af gaver, godtgørelser og gratialer, som en medarbejder modtager fra sin arbejdsgiver. Særreglerne giver i visse tilfælde delvis skattefrihed, fordi der gælder et bundfradrag. Reglerne er dog i en række tilfælde vanskelige at administrere og giver anledning til tvivl.

Som eksempel har der været tvivl om, hvordan skattereglerne vedrørende jubilæumsgratiale (ved virksomhedens jubilæum) skal fortolkes i en koncern, der består af selskaber stiftet på forskellige tidspunkter. Tilsvarende har der (i forhold til gratiale, der ydes ved medarbejderens jubilæum) været tvivl om, hvordan en medarbejders anciennitet skal opgøres, hvis medarbejderen har arbejdet i flere selskaber i samme koncern.

I forbindelse med fratrædelser kan der ligeledes opstå tvivl om, hvornår en fratrædelsesgodtgørelse kan være delvis skattefri, og hvornår den ikke kan.

Oveni dette kommer, at reglerne i nogen grad er indbyrdes afhængige, således at den medarbejder, der i samme kalenderår modtager både et gratiale og en fratrædelsesgodtgørelse (eller to typer gratialer), er stillet skattemæssigt anderledes end den medarbejder, som modtager disse fordelt over to indkomstår. Den fælles skattefrie bundgrænse er således på 8.000 kr./år. Bundgrænsen reguleres i øvrigt ikke og mister dermed gradvist sin værdi med tiden.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør simplificere skattereglerne vedrørende godtgørelser og gratialer ved at afskaffe den nuværende skattefrie bundgrænse på 8.000 kr. pr. indkomstår. Både gratialer og fratrædelsesgodtgørelser bliver herefter at betragte som skattepligtig indkomst, og virksomhederne behøver ikke at anvende administrative ressourcer til at undersøge, hvorvidt de pågældende udbetalinger er omfattet af en skattefri bundgrænse eller ej.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

For de berørte medarbejdere vil forslaget resultere i en øget skattebetaling på mellem ca. 3.200 kr. og ca. 4.500 kr. (alt efter om medarbejderen er topskatteyder eller ej) det pågældende indkomstår, hvor medarbejderen modtager et gratiale og/eller en fratrædelsesgodtgørelse til en værdi af 8.000 kr. eller mere.

Det foreslås, at pengene sendes tilbage til lønmodtagerne ved at lade afskaffelsen af den skattefrie bundgrænse ved gaver mv. indgå i en større sanering af medarbejderrelaterede fradrag mv.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes at give et statsligt merprovenu på godt 100 mio. kr.

DI ser gerne beløbet afsat til f.eks. at styrke det foreslåede automatiske pendlerfradrag, således at færrest muligt vil fravælge det automatiske fradrag.

1.6 Simplificér skatteregler for ikke-arbejdsrelaterede medarbejdergoder og julegaver

UDFORDRINGEN

Der findes i dag særregler vedrørende beskatning af mindre ikke-arbejdsrelaterede personalegoder, såsom julegaver. Særreglerne giver i visse tilfælde delvis skattefrihed, da der gælder et bundfradrag. Reglerne er dog i en række tilfælde vanskelige at administrere og giver anledning til tvivl.

For mindre ikke-arbejdsrelaterede medarbejdergoder gælder en skattefri bagatelgrænse på 1.400 kr./år (2025). Bagatelgrænsen skal forstås således, at goderne ikke beskattes, hvis deres samlede værdi holder sig herunder – mens hele værdien skal beskattes, hvis grænsen overskrides.

Julegaver tæller med i bagatelgrænsen på 1.400 kr., men herudover gælder en selvstændig bagatel-grænse på 1.000 kr. pr. julegave (2025). Hvis julegaven holder sig under denne værdi, er julegaven skattefri, også selv om de 1.400 kr. overskrides. Men den resterende værdi af de samlede medarbejdergoder er fortsat skattepligtig (også selv om denne værdi er under 1.400 kr. ekskl. julegaven).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør simplificere skattereglerne vedrørende mindre, ikke-arbejdsrelaterede personalegoder (inklusive julegaver) ved at skille de to bagatelgrænser, så de ikke længere er indbyrdes relaterede. Der vil herefter være én bagatelgrænse for værdien af julegaver (1.000 kr.) og en anden bagatelgrænse for (øvrige) mindre personalegoder, der ikke er arbejdsrelaterede. For nemheds skyld foreslås det, at denne grænse også fastsættes til 1.000 kr. (mod de i 2025 gældende 1.400 kr. inkl. værdi af julegave).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Denne simplificering vil give en beskedent skattelettelse til medarbejdere, som modtager samlede ikke-arbejdsrelaterede personalegoder (inkl. julegave) på over 1.400 kr., men hvor værdien af både julegave og øvrige personalegoder hver især holder sig under 1.000 kr.

Forslaget kan med fordel indgå i en større sanering af medarbejderrelaterede fradrag mv.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et mindre provenutab, der maksimalt vil udgøre 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd

Af samme årsag kan forslaget med fordel indgå en samlet provenuneutral sanering af reglerne vedrørende medarbejderrelaterede fradrag mv.

1.7 Afskaf ægtefællerabat ved fri telefon mv.

UDFORDRINGEN

Får man som medarbejder fri telefon (herunder fri datakommunikationsforbindelse) stillet til rådighed af sin arbejdsgiver til privat brug, beskattes man af værdien heraf. Den skattepligtige værdi er af Folketinget fastsat til 3.300 kr. (2025-sats) pr. år. Beløbet nedsættes forholdsmæssigt, hvis ikke man har rådighed over den frie telefon hele året.

For ægtefæller, hvor begge har fri telefon stillet til rådighed, ydes imidlertid en "ægtefællerabat" på 25 pct. af den skattepligtige værdi. Det kræver dels, at man er samlevende med sin ægtefælle ved indkomstårets udløb, dels at ægtefællernes samlede skattepligtige værdi af goderne før reduktion udgør et grundbeløb på mindst 4.400 kr. (2025-sats) (i tilfælde af at den ene eller begge ikke har rådighed over fri telefon hele året).

Det er i udgangspunktet arbejdsgiveren, der i forbindelse med lønudbetalingen lægger det skattepligtige beløb til lønnen og afregner den skyldige skat. Da arbejdsgiveren ikke har de fornødne oplysninger om en medarbejders ægtefælle, kan ægtefællerabatten dog først gives i forbindelse med årsopgørelsen. Begge arbejdsgivere skal derfor hver især indeholde A-skat og AM-bidrag af det fulde beløb og indberette til Skat-teforvaltningen. Og medarbejderen skal herefter selv i sin skattemappe sikre, at rabatten er ydet.

I takt med at mobiltelefonen er blevet et mere og mere personligt device – som alle i husstanden har sin egen af – har ægtefællerabatten i høj grad mistet sin berettigelse. Det gælder ikke mindst i takt med ud-bredelsen af husstandsrabatter, som ofte vil betyde, at besparelsen for husstanden, ved at ægtefælle nr. to får fri telefon, er mindst lige så stor som besparelsen, da ægtefælle nr. ét fik fri telefon.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage, at ægtefællerabatten på fri telefon ophæves. Det kan evt. ske i forbindelse med en nedsættelse af beskatningsgrundlaget for fri telefon, således at den samlede ændring er provenuneutral for statskassen.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

DI foreslår, at en eventuel justering af beskatningsgrundlaget for fri telefon ses i forbindelse med forslaget om at forenkle reglerne for virksomhedernes momsfradrag for mobiltelefon, datakommunikationsforbin-delse og computer til delvis privat anvendelse (se under Moms).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt, så merprovenuet fra ægtefællerabattens afskaffel-se anvendes til at nedsætte den generelle sats for beskatningen af fri telefon.

1.8 Simplificér skattereglerne for medarbejderkantiner

(med skematisk værdi og mulighed for hel eller delvis egenbetaling)

UDFORDRINGEN

En virksomhed, der stiller medarbejderkantine til rådighed for sine medarbejdere, skal i dag følge en række relativt komplicerede skatte- og momsregler (jf. også forslaget om forenkling af moms-reglerne for medarbejderkantineordninger). Reglerne indebærer blandt andet, at virksomheden skal opkræve en egenbetaling af medarbejderne, der for et "standardmåltid" udgør mindst 15 kr. hhv. 20 kr. alt efter, om der til måltidet følger andre drikkevarer end vand med. Anvendes denne egenbetaling – og observeres i øvrigt praksis for, hvad der ligger inden for rammerne af et standard-måltid – undgår virksomheden at skulle anvende de faktiske omkostninger som udgangspunkt for egenbetalingen, og der udløses ingen indkomstskat for medarbejderen.

Mange virksomheder anser medarbejderkantiner som en investering i de ansattes trivsel og dækker derfor gerne en del af omkostningerne hertil. De oplever i mange tilfælde de eksisterende regler som uflexible og komplicerede.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage, at adgang til medarbejderkantine fremover er at betragte som et skattepligtigt medarbejdergode med en politisk fastsat værdi for, der som udgangspunkt udgør de nuværende 15-20 kr. et "standardmåltid". Ønsker virksomheden at tilbyde et måltid, der bryder rammerne for et standardmåltid, kan den gøre dette – så længe den skattepligtige værdi følger med. Virksomheden har tilsvarende mulighed for at opgøre de faktiske omkostninger og anvende disse som udgangspunkt for skatteværdien.

Uanset hvad, så kan virksomheden vælge (men behøver det ikke) at opkræve hel eller delvis egenbetaling fra medarbejderne, hvilket naturligvis reducerer den skattepligtige værdi for medarbejderen tilsvarende.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget kan enten stå alene eller ses i sammenhæng med forslaget om at forenkle momsreglerne for medarbejderkantineordninger. DI ser således allerhelst, at udarbejdes en samlet, provenu-neutral reform af både skatte- og momsreglerne vedrørende medarbejderkantine-ordninger. Dette indebærer, at Folketinget fastsætter en værdi for et standardmåltid, der sikrer et uændret samlet provenu fra både moms og indkomstskat under ét.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt, ved at skatteværdien for medarbejderen fastsættes til samme niveau som den fastsatte egenbetaling for et standardmåltid.

1.9 Beskat firmabiler ud fra listepriisen

UDFORDRINGEN

Medarbejdere, der får fri bil stillet til rådighed af deres arbejdsgiver (firmabil), skal betale indkomstskat af værdien heraf. Beskatningsgrundlaget for medarbejderen bestemmes først og fremmest af bilens værdi, hvilket defineres som prisen (inkl. registreringsafgift mv.) ved første indregistrering. Det gælder uanset, om bilen er købt eller leaset. Hertil kommer et miljøtillæg (til medarbejderens beskatningsgrundlag), der bestemmes ud fra bilens grønne ejerafgift.

Denne værdiopgørelsesmetode har som konsekvens, at medarbejdere med identiske firmabiler kan blive beskattet forskelligt alt efter bilernes pris ved første indregistrering.

Efter gennemførelsen af aftalen om finanslov 2020 skal der i nogle tilfælde ske en justering af beskatningsgrundlaget for medarbejdere med leasede firmabiler. Det gælder, hvis den leasede bil efter senest tre måneder fra indregistreringen får genberegnet sin afgiftspligtige værdi efter registreringsafgiftslovens § 9 a. Denne ændring betyder dels, at medarbejdere med leasede (nyindregistrerede) firmabiler ikke kan være sikre på beskatningen heraf, når de indgår deres aftale om fri bil. Dels betyder det, at arbejdsgivere i nogle tilfælde skal opjustere beskatningsgrundlaget for deres medarbejdere. Samtidig ændrer det ikke på, at medarbejdere med identiske firmabiler fortsat kan blive beskattet forskelligt.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre en skematisk beskatning af fri bil, der er uafhængig af arbejdsgiverens faktiske udgift til bilen (herunder om bilen er leaset eller ej). I stedet bør det være bilens anmeldte listepriis, der danner udgangspunkt for bilens værdi, således at arbejdsgivere og medarbejdere kan være sikre på de skattemæssige konsekvenser af en firmabilaftale, når aftalen indgås. Dette svarer til reglerne i flere af Danmarks nabolande og betyder samtidig, at medarbejdere med identiske firmabiler fremover beskattes ens (samme tillæg til den skattepligtige indkomst).

Listepriisen for hver enkelt tilgængelige bilmodel vil som konsekvens heraf skulle indmeldes til skattemyndighederne, og det vil være et krav, at bilerne og deres listepriiser skal fremgå af de offentligt tilgængelige prislister hos det pågældende fabrikat.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Efter justeringen af reglerne i december 2020 (aftale om grøn omstilling af vejtransporten) vil medarbejdere fra 2025 og frem blive beskattet af 22,5 pct. af bilens værdi plus et miljøtillæg, der afspejler bilens klimamæssige egenskaber. Da listepriisen generelt er højere end bilens pris ved første indregistrering (især for firmabiler), vil brug af listepriiser til beregning af skattegrundlaget umiddelbart føre til et højere samlet skatteprovenu. DI foreslår, at dette merprovenu anvendes til at finansiere en reduktion af den anvendte procentsats (de 22,5 pct.), således at den samlede omlægning holdes provenuneutral.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt. Det skal ske ved at det frembragte merprovenu anvendes til at nedsætte værdiprocenten fra de nuværende 22,5 pct.

1.10 Let indberetningen om medarbejderaktier

UDFORDRINGEN

Virksomheder, der tilbyder medarbejderaktieprogrammer under ligningslovens § 7 P, har i dag pligt til at indberette syv specifikke oplysninger til skattemyndighederne, herunder identiteten på hhv. den indberetningspligtige, den der har erhvervet aktien og den erhvervede aktie. Ligeledes skal oplyses, om aktien er optaget til handel på et reguleret marked, antallet af aktier, erhvervelsestidspunktet og anskaffelsessummen herunder handelsomkostninger.

Skattestyrelsen har imidlertid valgt, at indberetningen skal foretages i samme system, som i dag anvendes af banker til indberetning af aktier i depoter. Det foregår i et bestemt format i et skema bestående af 61 felter, hvoraf ikke alle skal udfyldes. For at finde ud af hvilke, er virksomheden henvist til en vejledning på 14 sider, som reelt er stilet til programmører og ikke til personer, som typisk varetager indberetningen i virksomheder.

Indberetningsfilen er utrolig kompliceret at udfylde korrekt. F.eks. kræves oplysning om fondsnotanummer – en oplysning som virksomheden typisk ikke har. I alt skal 17 karakterer indberettes. Et nul kan ikke anvendes, da systemet sletter det. Virksomheden er derfor nødt til selv at udfærdige et fiktivt format i et særskilt Excel-ark, hvor 16 nuller (eller andre cifre) forudindstilles, idet Skattestyrelsens ark er formateret som tekst, således at det ikke er muligt at generere de foreskrevne formater. Herefter kopieres data fra dette Excel-ark til Skattestyrelsens system.

I nogle felter skal der indberettes 18 eller 16 karakterer (cifre), hvoraf de seks er decimaler. Der er dog ikke noget komma, som decimalerne kan placeres efter. Er der f.eks. tale om 25 aktier, skal der således skrives "0000000002500000".

I en del felter skal opgives en kursværdi i omsætningsvaluta, afregningsvaluta og beskatningsvaluta. Tallet er imidlertid identisk. I en kolonne forud herfor skal angives et plus, hvis tallet ikke er negativt. Omkostninger skal angives med 10 karakterer – en omkostning på 0, som er det almindelige i § 7 P-ordninger, skal således angives med 10 nuller.

HVAD KAN VI GØRE?

Skattestyrelsen bør tilrette indberetningssystemet for medarbejderaktieprogrammer, så det passer til de oplysninger, der skal indberettes. Ideelt bør virksomhederne blive mødt af et enkelt indtastningssystem, hvor man taster de relevante oplysninger, og systemet derefter selv læser oplysningerne ind i de relevante felter.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det nuværende system lægger også unødigt beslag på ressourcer hos skattemyndighederne, der må vejlede virksomhederne om den korrekte indberetning.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

1.11 Let værdifastsættelsen af medarbejderaktier

UDFORDRINGEN

Når en virksomhed aflønner sine ansatte med medarbejderaktier mv., er det af skattemæssige årsager nødvendigt at opgøre værdien af aktierne. Dette skyldes, at der er grænser for, hvor stor værdien af de tildelte aktier må udgøre relativt til medarbejderens løn, hvis de skal omfattes af ligningslovens § 7 P. Eventuel værdi herudover er således omfattet af ligningslovens § 28.

Hvis virksomheden ikke er noteret (på en børs eller tilsvarende), er der ikke en uafhængig markedsværdi, som kan anvendes til værdiansættelsen. Unoterede virksomheder har mulighed for at læne sig op ad to værdiansættelsescirkulærer fra skattemyndighederne (de såkaldte 2000-cirkulærer), men disse er dog kun vejledende, hvorfor skattemyndighederne kan skønne en anden værdi på aktierne mv. med konsekvens for både virksomhed og medarbejder. Skattemyndighederne skal således – hver gang en unoteret virksomhed tildeler medarbejderaktier – tage stilling til, hvorvidt cirkulærerne i dette tilfælde er retvisende, eller om der skal foretages en manuel værdiansættelse, som så kan give anledning til uenighed med virksomheden.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ideelt set ophæve den eksisterende "værdibegrænsning", således at der ikke er nogen grænse for, hvor stor en andel af medarbejderens løn, der kan tildeles som medarbejderaktier – evt. på betingelse af at medarbejderen oppebærer en given "grundløn" (f.eks. svarende til højeste dagpengesats). Dermed bliver værdien af aktierne på tildelingstidspunktet ligegyldig. Alternativt bør unoterede virksomheder få retskrav på at anvende de kommende regler for værdiansættelse af virksomheder, der generationskiftes, til at fastsætte værdien af de tildelte medarbejderaktier. Begge forslag vil betyde, at langt færre ressourcer skal bruges på at værdifastsætte unoterede aktier.

I forbindelse med Aftale om Iværksætterpakken fra juni 2024 blev et bredt flertal i Folketinget enige om at kombinere de ovennævnte to løsninger, således at den første regel skal gælde for nye, mindre virksomheder, mens den anden regel skal gælde for ældre og/eller større, unoterede selskaber. Et lovforslag herom ventes i 2025.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Værdien af medarbejderaktierne ved tildelingen er stort set uden betydning for den samlede skattebetaling. Værdien har primært betydning for, hvor stor en del af den samlede skat, der skal betales ved tildelingen (om nogen overhovedet) henholdsvis ved det endelige salg af aktierne. Tilsvarende har værdien betydning for fordelingen af skattebyrden mellem medarbejder og virksomhed. Det skyldes, at der er en 1:1-sammenhæng mellem indkomstskattepligt (hos medarbejderen) og fradragsværdi (hos virksomheden): Den del af skattebyrden, som ikke betales ved tildelingen, bliver betalt ved det endelige salg af aktien. Og den del af aktiens værdi, som beskattes som lønindkomst hos medarbejderen, udløser fradragsret hos virksomheden; mens virksomheden ikke har fradrag for den del, der beskattes som aktieindkomst hos medarbejderen.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes maksimalt at medføre et mindreprovenu på 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, hvilket kan dækkes indenfor det råderum, der er afsat til området i den omtalte *Aftale om Iværksætterpakken*.

1.12 Udskyd værdifastsættelsen af købe- og tegningsretter til medarbejderaktier

UDFORDRINGEN

Modtager en medarbejder købe- eller tegningsretter til aktier som vederlag i et ansættelsesforhold i henhold til ligningslovens § 7 P, skal det vurderes, om værdien af disse retter overholder grænserne for, hvor stor en del værdien af tildelte medarbejderaktier må udgøre i forhold til medarbejderens årsløn. Vurderingen skal foretages ud fra vederlagets værdi på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs for købe- eller tegningsretterne forligger – dog senest på det tidspunkt, hvor medarbejderen erhverver ubetinget ret til købe- eller tegningsretten.

Det kan betyde, at en virksomhed løbende kan opleve at skulle værdifastsætte sine aktier efterhånden, som medarbejdere erhverver ubetinget ret til købe-/tegningsretter i henhold til betingelserne i medarbejderaktieprogrammet. Det kan f.eks. være, fordi medarbejderne har opnået de resultater, der var betingelsen for tildelingen af købe-/tegningsretterne.

For noterede virksomheder er værdifastsættelsen relativt uproblematisk, idet der er en offentlig aktiekurs at forholde sig til. Men for unoterede virksomheder er processen mere omstændelig (og vil fortsat være det, også selv om forslaget om skematisk værdifastsættelse af medarbejderaktier i unoterede selskaber gennemføres).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør justere ligningslovens § 7 P således, at værdifastsættelsen af tildelte købe-/tegningsretter kan udskydes med op til seks måneder fra den dag, medarbejderen erhverver ubetinget ret til købe-/tegningsretterne (hvis medarbejderen ikke udnytter dem i mellemtiden).

Ved generelt at tillade, at værdifastsættelsen kan udskydes med op til seks måneder, kan en unoteret virksomhed som udgangspunkt nøjes med at værdifastsætte sine aktier hvert halvår – f.eks. i forbindelse med års- og halvårsregnskabet. Virksomheden kan i så fald benytte lejligheden til samtidig at fastsætte værdien af de købe-/tegningsretter, der er opnået i den mellemliggende periode. Med mindre selvfølgelig disse udnyttes inden den planlagte værdifastsættelse (i hvilket tilfælde der må foretages en ikke-planlagt værdifastsættelse).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Muligheden for at udskyde værdifastsættelsen af medarbejderaktier i op til seks måneder afspejler, at der i kildeskatteloven findes en bestemmelse om, at udbetalingen af løn kan udskydes i op til seks måneder fra retserhvervelsen.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

1.13 Fjern begrænsning for tildeling af medarbejderaktier med værdi op til 20 pct. af lønnen

UDFORDRINGEN

Hvis en virksomhed ønsker at tilbyde medarbejderaktier til en værdi, der overstiger 10 pct. af medarbejderens ordinære løn (med de beskatningsregler, der følger af ligningslovens § 7 P), kan det kun lade sig gøre, såfremt virksomheden tilbyder denne mulighed til mindst 80 pct. af sine medarbejdere. I så fald kan medarbejderne modtage aktier til en værdi på op til 20 pct. af den ordinære løn.

Kravet om, at ordningen skal omfatte mindst 80 pct. af medarbejderne, komplicerer lovgivningen og er en unødigt begrænsning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør fjerne begrænsningen, hvorefter tildeling af medarbejderaktier med en værdi på op til 20 pct. af den ordinære løn kan være en del af en individuel lønpakke, uanset om andre i virksomheden tilbydes samme mulighed. Virksomheden behøver dermed ikke bekymre sig om, hvor stor en del af virksomhedens ansatte (som kan variere), der tilbydes hvor mange medarbejderaktier (hvilket ligeledes kan variere).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Der er grundlæggende ingen skattemæssig fordel forbundet med beskatning efter reglerne i ligningslovens § 7 P ud over, at beskatningen udskydes til det tidspunkt, hvor aktiernes sælges (af medarbejderen). Fortjeningen vil på det tidspunkt blive beskattet som aktieindkomst, hvilket umiddelbart er en lavere beskatning end beskatningen af lønindkomst. Denne forskel opvejes dog af, at virksomheden ved tildelingen af aktierne ikke har fradrag for omkostningen på samme måde, som hvis der var tale om almindelig lønindkomst.

Fordelen ved ordningen ligger dermed i, at hverken lønmodtager eller arbejdsgiver behøver at have penge op af lommen i forbindelse med tildelingen. Arbejdsgiveren forærer den ansatte en lille del af virksomheden (men har til gengæld ikke fradrag); og lønmodtageren beskattes først ved det senere salg af aktien.

Dette gør ordningen særlig attraktiv for mindre noterede virksomheder (og deres ansatte), fordi det gør dem bedre i stand til at tilbyde lønpakker, der kan konkurrere med større, veletablerede konkurrenter. Mindre – især nye – virksomheder har ofte ikke stor likviditet og sætter derfor pris på at kunne tilbyde aktier i stedet for løn. Og medarbejderne får adgang til aktier (uden i første omgang at blive beskattet), som ikke umiddelbart er tilgængelige for andre investorer, og som potentielt kan stige betragteligt i værdi.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes maksimalt at medføre et mindreprovenu på 100 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

1.14 Fjern aldersgrænsen for udvidet mulighed for medarbejderaktier i mindre virksomheder

UDFORDRINGEN

I juni 2024 indgik et bredt flertal i Folketinget Aftale om Iværksætterpakken, som blandt andet indeholder en forbedring af nye, mindre virksomheders mulighed for at tildele medarbejderaktier under de særlige regler, der gælder i ligningslovens § 7 P. Efter de eksisterende regler har mindre virksomheder, der højst har virket inden for deres felt i fem år, mulighed for at tildele medarbejderaktier med en værdi på op til 50 pct. af den almindelige årsløn (under ligningslovens § 7 P). For øvrige virksomheder ligger grænsen på 10 eller 20 pct. af den almindelige årsløn.

Aftalen – som ventes udmøntet i lovgivning i løbet af 2025 – indebærer, at nye, mindre virksomheder fremover kan tildele ubegrænsede mængder medarbejderaktier, så længe medarbejderen oppebærer en endnu ikke fastsat 'grundløn'. Desuden lægger aftalen op til at udvide antallet af virksomheder, der er omfattet af de lempelige regler. Det kan ske ved at lempe kravet til virksomhedens maksimale størrelse og/eller kravet til virksomhedens maksimale alder, så større og/eller ældre virksomheder omfattes.

Mens størrelsesafgrænsningen er relativ let for virksomheder at forholde sig til (baserer sig på tal, der kan findes i årsregnskabet), så giver den tilføjede "aldersbetingelse" (på i dag højst fem år) anledning til unødigt bøv. Det gælder også hos skattemyndighederne, der skal sikre, at alderskravet overholdes.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør i forbindelse med den aftalte justering af reglerne helt fjerne aldersgrænsen, således at alle mindre virksomheder uanset alder kan tildele et ubegrænset antal medarbejderaktier til medarbejdere, der oppebærer den politisk fastsatte 'grundløn'. Dette vil væsentligt udvide antallet af mindre virksomheder, der har adgang til de lempelige regler.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

For at være en "mindre virksomhed" må virksomheden i dag højst have 50 medarbejdere, og omsætningen eller balancesummen må højst være 15 mio. kr. (de må ikke begge være højere end 15 mio. kr.). Da den særlige ordning er statsstøttegodkendt i EU, må virksomheden desuden ikke være kriseram, ligesom andre betingelser er knyttet til ordningen.

Der er som sådan ingen samlet skattefordel forbundet med at tildele/modtage medarbejderaktier under reglerne i ligningslovens § 7 P, ud over at beskatningen udskydes, til aktierne rent faktisk sælges. Den umiddelbart lavere skattesats ved salget (aktieindkomstskat i stedet for almindelig lønindkomstbeskatning) modsvares således af, at virksomheden ikke får fradrag for aktiens værdi ved tildelingen (modsat almindelig løn, som kan fradrages i virksomheden).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et mindreprovenu på ca. 50 mio. kr., svarende til den ramme der i *Aftale om Iværksætterpakken* er afsat 2026 til at finansiere en lempelse af reglerne for tildeling af medarbejderaktier i nye, mindre virksomheder, herunder udvide antallet af omfattede virksomheder.

1.15 Genindfør muligheden for sporadisk lønindberetning

UDFORDRINGEN

Pr. 1. januar 2019 blev muligheden for sporadisk indberetning af løn ophævet. Herefter skal alle virksomheder for alle ansatte hver måned indberette løn, også selv om dette kræver en "0-indberetning". Manglende/eller for sen indberetning (også af 0-løn) udløser en afgift.

Administrativt har dette ikke store konsekvenser for virksomheder med mindst én medarbejder, som modtager løn hver måned. Sådanne virksomheder skal under alle omstændigheder indberette løn for den pågældende medarbejder og kan ved samme lejlighed relativt let indberette 0-løn for øvrige medarbejdere, som ikke modtager løn den pågældende måned.

For de (især meget små virksomheder), der ikke har mindst én medarbejder, som fast hver måned modtager løn, giver ændringen imidlertid anledning til en øget administrativ byrde. Det kan f.eks. være fordi, der kun er ejeren (og evt. dennes ægtefælle) blandt de ansatte, og der ikke hver måned udbetales løn til disse. Eller såfremt de eneste medarbejdere (herudover) kun er sæsonlønnede.

Sådanne virksomheder er nu tvunget til hver måned at indberette 0-løn, også i de måneder, hvor der ikke er andre (faste) lønninger at indberette. Gør det ikke det, skal de betale en afgift.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør genindføre muligheden for sporadisk indberetning af løn.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Med ændring af bekendtgørelsen om et indkomstregister (nu bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 med senere ændringer) udgik muligheden for sporadisk indberetning fra den 1. januar 2019.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

1.16 Indfør enklere lønindberetning ved privat arbejde

(person-til-person - eksempelvis rengøring)

UDFORDRINGEN

De fleste danskere ønsker at overholde lovene og bidrage til, at andre overholder dem. Det gælder også skattelovgivningen og de andre love, der gælder ved aflønning af løsarbejde i forbindelse med husholdningen (rengøring, børnepasning, forefaldende havearbejde etc.).

Særligt, hvis arbejdet ikke udføres af en momsregistreret virksomhed, kan det være svært at sikre, at alle regler bliver overholdt. Den, som udfører arbejdet, har pligt til at indberette indkomsten til skattemyndighederne, men selv om den, som får arbejdet udført, sørger for at betale elektronisk, kan den pågældende ikke altid være sikker på, at der sker korrekt indberetning. Samtidig kan der være andre forpligtelser (f.eks. i forhold til indbetaling af feriepenge), som det kan være svært at sætte sig ind i.

For den, som udfører arbejdet, kan der også være meget at holde øje med – ud over at sørge for at indberette indkomsten korrekt på skat.dk. Har den, som udfører arbejdet, en tilstrækkelig høj omsætning, udløser det f.eks. momspligt.

HVAD KAN VI GØRE?

Skatteministeriet bør iværksætte udviklingen af en enkel elektronisk løsning for private til brug ved aflønning af arbejde, hvor der ikke foreligger et egentligt ansættelsesforhold (f.eks. hushjælp og andet løsarbejde). Løsningen skal gøre det muligt for den, som ønsker arbejdet udført, og for den som udfører arbejdet, at aftale en pris alt inklusive. Herefter skal løsningen udregne (og tilbageholde) de forskellige relevante beløb (foreløbig skat, feriepenge etc.) og overføre det foreløbige nettobeløb til nem-kontoen hos den, som udfører arbejdet.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

En enkel elektronisk løsning kan samtidig over for den, som udfører arbejdet, gøre opmærksom på diverse beløbsgrænser, f.eks. i forhold til momsregistrering, ligesom den løbende indberetning til skattemyndighederne sikrer, at skattekort mv. er opdateret.

Evt. kan der også gives mulighed for at den, der får arbejdet udført, automatisk får registreret arbejdet under sit servicefradrag på selvangivelsen (hvis arbejdet falder ind under betingelserne).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Medfører forslaget øget regelefterlevelse vil det kunne påvirke skatteprovenuet positivt.

1.17 Indfør enklere lønindberetning ved platformøkonomi

(timeindberetninger)

UDFORDRINGEN

Fremkomsten af diverse elektroniske (deleøkonomiske) platforme, der formidler arbejdskraft, har i nogen grad disrupted det traditionelle arbejdsmarked, herunder sondringen mellem lønmodtager og selvstændig. Det har fået nogle til at tale om et egentligt tredje arbejdsmarked (hverken lønmodtager eller selvstændig); men rettelig er der snarere tale om, at den tidshorizont, inden for hvilken en person kan opleve at skifte mellem de to, er blevet meget kort.

En person er til enhver tid og i forbindelse med hvilken som helst arbejdsopgave enten lønmodtager eller selvstændig; og der er intet nyt i, at den samme person – over livet eller hen over året – kan skifte mellem de to. Det nye er, at skiftet – i høj grad takket være elektroniske platforme – kan ske inden for samme uge, ja inden for samme dag.

Det skaber et stort behov for et redskab, der kan bistå de involverede platforme og de personer, de forbinder, med hele tiden at vide, hvornår der er tale om et lønmodtagerforhold, og hvornår der er tale om selvstændig virksomhed. Redskabet skal således bistå de involverede parter med at overholde de regler, der er knyttet til hver situation. Det gælder ikke mindst skattereglerne.

HVAD KAN VI GØRE?

Skatteministeriet bør iværksætte udviklingen af en enkel, elektronisk løsning for elektroniske platforme, bloggere m.m. til brug ved formidling af arbejdskraft. Løsningen skal gøre det muligt for både udbyder, efterspørger og formidler (platform) at afgøre, om der i det konkrete tilfælde er tale om et egentligt ansættelsesforhold (og hos hvem), eller om der er tale om selvstændigt arbejde.

Herefter skal løsningen i hvert tilfælde bistå de tre parter med at overholde de forpligtelser, der er knyttet til de forskellige situationer – i bedste fald ved at betalingen foregår gennem løsningen, som i de enkelte tilfælde beregner, indeholder og afregner diverse forpligtelser.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

En enkel, elektronisk løsning kan samtidig over for den, som udfører arbejdet, gøre opmærksom på diverse beløbsgrænser, f.eks. i forhold til momsregistrering, ligesom den løbende indberetning til skattemyndighederne sikrer, at skattekort mv. er opdateret.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Medfører forslaget øget regelefterlevelse vil det kunne påvirke skatteprovenuet positivt.

1.18 Indfør enklere lønindberetning for ansatte i mikrovirksomheder

UDFORDRINGEN

For mange mindre virksomheder er ansættelsen af den første medarbejder en stor udfordring på grund af de mange indberetninger og regler, der følger heraf. Det gælder f.eks. skat, feriepenge, diverse obligatoriske bidrag mv. Særligt mindre virksomheder har få ressourcer til at sætte sig ind i disse regler, hvorfor der er en risiko for, at en ansættelse enten udskydes, eller at der sker utilsigtede fejl hos virksomhederne.

HVAD KAN VI GØRE?

Skatteministeriet bør iværksætte udviklingen af en enkel, elektronisk løsning for mindre virksomheder m.m. til understøttelse af deres første ansættelser. Løsningen skal gøre det muligt at sikre overholdelse af de formelle krav – ikke mindst indberetning af A-indkomst m.m. – ligesom den skal sikre en fornuftig overgang fra sporadisk arbejde til et formelt ansættelsesforhold.

Løsningen skal udregne (og tilbageholde) de forskellige relevante beløb (foreløbig skat, feriepenge etc.) og overføre det foreløbige nettobeløb til nem-kontoen hos medarbejderen. Herudover skal løsningen sikre overholdelse af andre regler som følge af et ansættelsesforhold, eksempelvis arbejdsskadeforsikring.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

En enkel, elektronisk løsning understøtter ansættelsen af arbejdskraft i de mindste virksomheder, sikrer fair konkurrencevilkår og understøtter velordnede forhold for medarbejderne.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Medfører forslaget øget regelefterlevelse vil det kunne påvirke skatteprovenuet positivt.

2. Beskatning af medarbejdere rekrutteret fra udlandet

Skattereglerne bør understøtte danske virksomheders behov for at kunne tiltrække, modtage og fastholde højt kvalificeret arbejdskraft rekrutteret fra udlandet. Eksempelvis bør betingelserne for at anvende bruttoskatteordningen gøres simplere, og det samme bør beskatningen af de udenlandsk rekrutterede medarbejdere, når de flytter fra Danmark igen.

DI's forslag vedrørende beskatning af medarbejdere rekrutteret fra udlandet giver en række bud på, hvordan betingelserne for at anvende bruttoskatteordningen kan gøres mindre komplekse, og hvordan skattereglerne ved fraflytning kan gøres mere ens og dermed lettere at overskue.

2.1 Ophæv forbuddet mod iværksættere og ejerledere på bruttoskatteordningen

UDFORDRINGEN

For at anvende bruttoskatteordningen for nøglemedarbejdere gælder blandt andet, at personen ikke må have (eller inden for de seneste fem år have haft) direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, den pågældende bliver medarbejder i. I praksis fortolkes denne regel alene i forhold til, om personen har et diskvalificerende ejerskab af virksomheden. Det er således ikke diskvalificerende, hvis personen f.eks. i dag sidder i direktionen for det udenlandske moderselskab, der ejer den danske virksomhed, den pågældende skal ansættes i på bruttoskatteordningen.

Er arbejdsgiveren et selskab, gælder forbuddet, hvis medarbejderen ejer (inden for de seneste fem år har ejet) 25 pct. eller mere af aktiekapitalen, eller råder (inden for de seneste fem år har rådet) over mere end 50 pct. af stemmeværdien i det selskab, hvor den pågældende ansættes. Er arbejdsgiveren en personligt ejet virksomhed, gælder forbuddet, hvis medarbejderen ejer (inden for de seneste fem år har ejet) 25 pct. eller mere af egenkapitalen, eller har (haft) afgørende indflydelse i virksomheden. Reglen afskærer dermed de facto udenlandske iværksættere og ejerledere fra at benytte brutto-skatteordningen, hvis de flytter deres virksomhed (og sig selv) til Danmark.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ophæve betingelsen om, at en person for at kunne anvende bruttoskatteordningen, ikke har eller inden for de seneste fem år forud for ansættelsen har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, vedkommende bliver medarbejder i. Dermed skal personen alene – også som iværksætter/ejerleder – opfylde karens-reglen og vederlagskravet for at kunne anvende bruttoskatteordningen.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Skatteministeren har i et ældre svar til Folketinget anført, at forbuddet afholder udlændinge fra at flytte til Danmark med deres selskaber og herefter udbetale sig selv en høj løn til den lave bruttobeskatning på knap 33 pct. – selv om denne i virkeligheden er et maskeret udbytte, der efter danske regler ville blive beskattet med op til ca. 56 pct. (selskabsskat + højeste aktieindkomstskat).

DI mener dog, at denne frygt er ubegrundet og i øvrigt irrelevant. Den høje danske aktieindkomst-skat (på 42 pct.) er fastsat for at undgå, at arbejdsindkomst udbetales som udbytte (ikke det omvendte), og der er næppe mange formuende udlændinge, der betragter en kapitalsskat på 33 pct. som særlig favorabel. Det vil derfor ikke være skattespekulation, der driver dem til Danmark. Omvendt kan den manglende adgang til bruttoskatteordningen godt lede til et fravalg af Danmark.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere. DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.2 Justér vederlagskravet i bruttoskatteordningen

UDFORDRINGEN

For at en person kan komme til Danmark som ”nøglemedarbejder” på den særlige bruttoskatteordning (forskernskatteordningen), kræver det en månedsløn på mindst 78.000 kr. (2025-sats). I forbindelse med Aftalen om Iværksætterpakken fra juni 2024 blev det aftalt at lempe dette lønkrav til 63.000 kr. om måneden (2025-niveau) med virkning fra 2026. Dette vil give især mindre virksomheder øget mulighed for at benytte ordningen.

Problemet er imidlertid fortsat, at kun såkaldt A-indkomst tælles med ved opgørelsen af, om vederlagskravet er opfyldt. Der ses således bort fra f.eks. aktieløn eller anden form for B-skattepligtig aflønning.

Det er vanskeligt for en virksomhed at forklare – og for udlændinge at forstå – hvorfor f.eks. aktie-løn ikke tæller med ved opgørelsen af, om vederlagskravet er opfyldt i bruttoskatteordningen. Desuden betyder sondringen mellem de to typer løn, at virksomheder i bestemte brancher, hvor f.eks. aktieløn er udbredt, har sværere ved at bruge ordningen end virksomheder i andre brancher.

Det betyder også, at mindre unoterede virksomheder, for hvem aktieaflønning er et vigtigt redskab i konkurrencen med større etablerede virksomheder om de bedste medarbejdere, alt andet lige har sværere ved at bruge dette vigtige redskab, når det kommer til at tiltrække udenlandske talenter.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør justere vederlagskravet i bruttoskatteordningen, således at B-indkomst kan tælles med, når det opgøres, om en person opfylder vederlagskravet i ordningen. På den måde er det den samlede lønpakke, der afgør, om personen opfylder vederlagskravet eller ej – ikke hvad lønpakken er sammensat af.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Bemærk, at den foreslåede ændring i nogle tilfælde vil betyde, at virksomheder (der har behov for det) er tvunget til at opgøre værdien af tildelte medarbejderaktier for at værdien heraf kan indgå ved opgørelsen af, om vederlagskravet er opfyldt (jf. DI’s forslag om i stigende grad at overflødiggøre at især mindre virksomheder behøver at opgøre værdien heraf). Det skal dog understreges, at det kun vil være i relativt få tilfælde, at en opgørelse af værdien er nødvendigt; men det understøtter DI’s ønske om at give unoterede virksomheder adgang til en skematisk opgørelse af aktieværdien.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere. DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.3 Bortse fra kort periode som begrænset skattepligtig i bruttoskatteordningen

UDFORDRINGEN

Bruttoskatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere (forskerneskatteordningen) er en særlig skatteordning for nøglemedarbejdere og forskere, der rekrutteres fra udlandet. For at bruge ordningen som ”nøglemedarbejder” kræves en månedsløn over et vist niveau (78.000 kr. i 2025), mens ”forskere” kan anvende ordningen uanset lønnen, hvis de godkendes som forskere af en offentlig forskningsinstitution eller Danmarks Frie Forskningsfond og udfører forskerarbejde.

For både forskere og nøglemedarbejdere gælder, at den pågældende ikke må have været skattepligtig til Danmark de seneste 10 år forud for ansættelse på ordningen (”karensreglen”). For forskere kan der dog ses bort fra perioder som begrænset skattepligtig til Danmark (som gæsteunderviser, gæsteforsker og lignende på universiteter og andre forskningsinstitutioner), så længe perioderne til sammen har en længde på maksimalt 12 måneder inden for disse 10 år.

For nøglemedarbejdere er der ingen tilsvarende bortseelsesret, hvilket bl.a. betyder, at en udlænding, der har siddet i en dansk bestyrelse (uden at være bosat i Danmark), er udelukket fra bruttoskatteordningen de efterfølgende 10 år. Det samme gælder en udlænding, der i én eller flere korte perioder har været udstationeret til Danmark eller har udført arbejde for den danske del af den internationale virksomhed, vedkommende arbejder for.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør justere karensreglen, således at der også for nøglemedarbejdere indføres en bortseelsesret fra perioder som begrænset skattepligtig, på samme måde som det allerede gælder forskere. Bortseelsesretten bør som minimum omfatte vederlag omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2 (honorarer til medlemmer af bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende), men bør desuden omfatte perioder som begrænset skattepligtig med en samlet længde på maksimalt 12 måneder inden for de seneste 10 år.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Karensreglens hovedformål er at hindre, at danskere efter et kort ophold i udlandet kan vende tilbage på bruttoskatteordningen. Oprindeligt var karensperioden tre år, men er siden forlænget flere gange til nu 10 år. Dermed står den lange karensperiode nogle gange i vejen for, at udlændinge, som det næppe var hensigten at udelukke, kan anvende ordningen, fordi de blot i en meget kort periode har været begrænset skattepligtige til Danmark – f.eks. grundet kort udstationering eller et dansk bestyrelsesjob. Det er ellers netop sådanne personer – der har oplevet danske virksomheder tæt på – som det er mest oplagt at rekruttere til at arbejde i Danmark.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere. DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.4 Indfør adgang til at rette fejlregistreringer om skattepligt i bruttoskatteordningen

UDFORDRINGEN

For at en person kan komme til Danmark som ”nøglemedarbejder” på den særlige bruttoskatte-ordning (forskærskatteordning) kræves blandt andet, at den pågældende ikke må have været skattepligtig til Danmark de seneste 10 år forud for ansættelse på ordningen (”karensreglen”).

I praksis har der været eksempler på, at en person fejlagtigt har været registreret som fuldt skattepligtig til Danmark, og på den baggrund er blevet afskåret fra at benytte bruttoskatteordningen. Årsagen til en fejlregistrering kan udspringe af forhold hos den pågældende person selv eller hos skattemyndighederne; det kan også være uklart, hvad der egentlig er årsag til fejlregistreringen.

Højesteret har afsagt to domme, [SKM2024.148.HR](#) og [SKM2024.149.HR](#), som medførte, at de pågældende personer ikke kunne anvende bruttoskatteordningen, fordi de ikke havde været opmærksomme på over for skattemyndighederne at melde fraflytning til udlandet. De blev derfor anset for ikke at have været ude af dansk skattepligt i 10 år, da de ønskede at komme på ordningen. Reglerne om ekstraordinær genoptagelse kunne ikke anvendes, da afregistreringen som skattepligtig til Danmark påhvilede personen selv og ikke skattemyndighederne, som således ikke havde begået en fejl (spørgsmålet om ekstraordinær genoptagelse var rejst i [SKM2024.148.HR](#)).

Skatterådet fandt i SKM2019.246.SR, at hvis en person ved en fejl er blevet registreret som fuldt skattepligtig til Danmark, hindrer karensreglen ikke anvendelse af bruttoskatteordningen, når der foreligger dokumentation for, at den pågældende ikke har haft bopæl i Danmark i den relevante 10 års periode; det blev ikke tillagt vægt, at personen havde modtaget grøn check, og at der i en periode var fremsendt årsopgørelser til personens oplyste kontaktadresse.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre en justering af karensreglen således, at reglen ikke udelukker en person fra at anvende bruttoskatteordningen, fordi personen af den ene eller anden grund er fejlregistreret hos skattemyndighederne som værende fuldt eller begrænset skattepligtig til Danmark.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det bør være muligt at få rettet fejlregistreringer bagud i tid, hvis personen på baggrund af faktiske omstændigheder kan dokumentere ikke at have været skattepligtig til Danmark i karensperioden.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

2.5 Simplificér beskatningen af udenlandske bestyrelsesmedlemmer mv.

UDFORDRINGEN

Udenlandske medlemmer af danske bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende er begrænset skattepligtige til Danmark af det vederlag, de modtager. Det gælder uanset, om bestyrelsesmøderne mv. afholdes i Danmark eller ej. I modsætning til begrænset skattepligtige, der arbejder i Danmark som almindelige lønmodtagere en del af året, har bestyrelsesmedlemmer (og lignende) bosat i udlandet ikke adgang til personfradrag. Deres indkomstskat skal således beregnes efter de almindelige danske skatteregler, men uden personfradrag. Dette til trods for, at de som udlændinge, bosat i udlandet, i sagens natur ikke har samme adgang til skatteyderfinansieret service som en person bosat i Danmark. Samtidig medfører den begrænsede skattepligt, at sådanne personer de efterfølgende 10 år er afskåret fra at komme til Danmark på brutto-skatteordningen for nøglemedarbejdere (forskarskatteordningen).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ændre skattereglerne for udenlandske bestyrelsesmedlemmer og andre, der er bosat i udlandet, som modtager vederlag efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2 (medlemmer af bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende), således at de bliver simple og i højere grad passer til de øvrige skatteregler. Konkret foreslås det, at udlændinge, der modtager vederlag efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, fremover beskattes efter samme regler som udenlandske nøglemedarbejdere, dvs. med AM-bidrag + 27 pct. flad skat uden fradrag (i alt 32,84 pct.).

Samtidig skal der ses bort fra sådanne vederlag ved vurderingen af, om karensreglerne for bruttoskatteordningen er overholdt. Dermed vil det at sidde i en dansk bestyrelse ikke længere afskære en udlænding fra senere at komme til Danmark på bruttoskatteordningen.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget vil gøre det mere attraktivt for udlændinge at indtræde i danske bestyrelser med de fordele, det giver for dansk erhvervsliv. Forslaget vil samtidig gøre det mere attraktivt for udlændinge i danske bestyrelser at overveje at flytte til Danmark for at arbejde, idet de nu ikke længere er udelukket fra at anvende bruttoskatteordningen for nøglemedarbejdere (hvis de i øvrigt kan opfylde kravene til at benytte ordningen).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.6 Indfør bagatelgrænse for beskatning af globale medarbejdere

UDFORDRINGEN

Medarbejdere med globale arbejdsfunktioner i en koncern, som i udgangspunktet er ansat uden for Danmark, men som arbejder i begrænset omfang i Danmark (for den danske del af koncernen), er i dag skattepligtige til Danmark af dette begrænsede arbejde (arbejdsudlejeskatning).

Det er imidlertid en betydelig administrativ byrde for virksomhederne at skulle administrere de pågældende medarbejders skattebetaling i Danmark – i nogle tilfælde kun for enkelte dage. Dette medfører omfattende arbejdsgange og tunge administrative procedurer selv ved ganske få dages arbejde udført i Danmark af medarbejdere med globale arbejdsfunktioner. Hertil kommer den ekstra ulempe, at en sådan skattepligt i Danmark – uanset om det blot er for en enkelt dags arbejde – herefter udelukker den pågældende person fra at kunne anvende bruttoskatteordningen de efterfølgende 10 år (grundet betingelsen om ikke at have været skattepligtig til Danmark de seneste 10 år forud for ansættelse på bruttoskatteordningen).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre en bagatelgrænse for, hvornår der skal ske beskatning af medarbejdere med globale arbejdsfunktioner i en koncern, som arbejder i begrænset omfang i Danmark. Som minimum bør Folketinget sikre, at sådant begrænset arbejde i Danmark ikke udelukker de pågældende fra senere at komme til Danmark på bruttoskatteordningen, jf. forslaget om justering af karensreglen i bruttoskatteordningen.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget om at indføre en bagatelgrænse for, hvornår der skal ske beskatning af medarbejdere med globale arbejdsfunktioner i en koncern, som arbejder i begrænset omfang i Danmark, vil give danske virksomheder med globale medarbejdere en betydelig administrativ lempelse. Frafaldet af skattepligt vil også øge gruppen af højtlønnede medarbejdere rekrutteret fra udlandet (med kendskab til Danmark), der har adgang til bruttoskatteordningen for nøglemedarbejdere.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.7 Ligetil filialer med datterselskaber i forhold til globale medarbejderes skattepligt

UDFORDRINGEN

Som anført i forslaget om en bagatelgrænse for beskatning af globale medarbejdere kan det give anledning til betydeligt administrativt bøvvl, når medarbejdere i en koncern, som i udgangspunktet er ansat uden for Danmark, i begrænset omfang udfører arbejde i Danmark for den danske del af koncernen. Såfremt den pågældende medarbejder er ansat i en udenlandsk *filial* af den danske virksomhed, gælder det imidlertid, at *alt* arbejde udført på dansk jord i princippet er for den danske virksomhed og dermed skattepligtigt til Danmark.

For sådanne medarbejdere gælder også, at den danske skattepligt – uanset om det kun er for få timers arbejde på dansk territorium – har som konsekvens, at personen de følgende 10 år mister muligheden for at anvende den danske bruttoskatteordning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ligestille reglerne for virksomheder med filialstruktur med reglerne for virksomheder med koncernstruktur i forhold til, hvornår udenlandsk ansatte, der opholder sig i Danmark, betragtes som skattepligtige til Danmark. Dette vil give en betydelig administrativ lempelse for danske virksomheder med filialstruktur, som i dag oplever, at medarbejdere i udenlandske filialer bliver skattepligtige til Danmark i det øjeblik, de sætter fod på dansk territorium.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Tidligere var der også i bruttoskatteordningen en forskelsbehandling mellem virksomheder med filialstruktur og øvrige virksomheder (med moder-/datterselskaber). Denne forskelsbehandling blev ophævet af et bredt politisk flertal i forbindelse med vedtagelsen af den såkaldte ”Afbureaukratisering af forskerskatteordningen” i november 2018. Der er således politisk præcedens for at ligestille virksomheder med filialstruktur med øvrige virksomheder.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.8 Udvid undtagelsen for avanceskat af urealiseret kapitalgevinst ved fraflytning

(for personer der har opholdt sig i Danmark i op til 7 år)

UDFORDRINGEN

Medarbejdere, som er rekrutteret fra udlandet, og som opholder sig i Danmark i en kortere eller længere periode, vil opleve, at de ved flytningen fra Danmark bliver skattepligtige til Danmark af den urealiserede kapitalgevinst på visse aktiver, også selv om der er tale om aktiver, de allerede ejede, da de flyttede til Danmark – og endda selv om gevinsten alene kan tilskrives udviklingen i valutakurser i den periode, de har opholdt sig i Danmark. Denne såkaldte ”havelågebeskatning” kan f.eks. omfatte værdistigningen (i danske kroner) på en udenlandsk udlejningsejendom eller en bolig, der falder uden for den danske parcelhusregel vedrørende skattefri avance på egen bolig.

For de mest almindelige aktiver – aktier (både noterede og unoterede) – gælder dette problem ikke. Det skyldes, at Danmark for lige præcis disse aktiver har indført en undtagelse fra de generelle regler om avancebeskatning af urealiserede aktieavancer ved fraflytning. Undtagelsen gælder hvis personen ved fraflytning ikke har været skattepligtig til Danmark i mindst syv år inden for de seneste 10 år, og sikrer dermed, at personer, som opholder sig under syv år i Danmark, ikke risikerer at blive beskattet af urealiserede aktiegevinster, når de flytter.

Reglen gælder imidlertid ikke andre aktiver, som Danmark realisationsbeskatter. For medarbejdere rekrutteret fra udlandet med sådanne aktiver giver den manglende undtagelse fra havelågebeskatningen derfor anledning til betydeligt administrativt bøvl – der ofte også påvirker den danske virksomhed, som føler et ansvar for at bistå medarbejderen med at forstå reglerne.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør udvide den nuværende bortseelse fra urealiserede aktieavancer ved ophold i op til syv år, således at den omfatter alle typer urealiserede avancer, som ellers vil være skattepligtige. Dette gælder f.eks. urealiserede stigninger på ejendomme, der falder uden for den danske parcelhusregel. Undtagelsen gælder ikke det løbende udbytte/den løbende indtægt fra sådanne investeringer, som fortsat vil være skattepligtig til Danmark.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Problemet med den danske havelågebeskatning accentueres ved, at personen, når vedkommende senere i udlandet sælger de pågældende aktiver (med avance), i princippet bør kunne opnå skattecredit i sit hjemland for den betalte skat i Danmark.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.9 Fritag udenlandsk rekrutterede medarbejdere for lagerkat af udenlandske investeringer

(i op til syv år)

UDFORDRINGEN

Medarbejdere, som er rekrutteret fra udlandet, og som opholder sig i Danmark i en kortere eller længere periode, vil opleve, at de lagerbeskattes (i Danmark) af visse udenlandske investeringer, der er foretaget, før de påbegyndte deres ophold i Danmark. Hvorvidt dette sker, er afhængigt af, om den pågældende type investering normalt er underlagt dansk lagerbeskatning eller ej. F.eks. har vi i Danmark valgt at lagerbeskatte pensionsopsparing (PAL-beskatning), hvilket betyder, at udenlandsk rekrutterede medarbejdere, som opholder sig i Danmark, vil blive lagerbeskattet af deres udenlandske pensionsordninger.

Denne lagerbeskatning kan give anledning til betydeligt administrativt bøvvl for de pågældende personer – ikke mindst når reglerne sammenholdes med skattereglerne i den pågældende persons hjemland. Er den pågældende investering i hjemlandet omfattet af realisationsbeskatning, kan det give problemer, når aktivet senere realiseres, og personen i princippet allerede er blevet beskattet (i Danmark) af den værdistigning, aktivet gennemgik, mens vedkommende opholdt sig i Danmark. Det gælder også den del af værdistigningen, som alene skyldtes ændringen i valutakurserne mens personen opholdt sig i Danmark.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør fritage udenlandsk rekrutterede medarbejdere, som opholder sig i Danmark i op til syv år, for lagerbeskatning af investeringer, der er foretaget, før personen flyttede til Danmark, også selv om den pågældende investering normalt lagerbeskattes i Danmark.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Personen vil selvfølgelig være skattepligtig af evt. udbytte og realiserede gevinster fra de nævnte investeringer. Forlænger personen sit ophold i Danmark ud over syv år, vil aktivet herefter overgå til almindelig lagerbeskatning.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

2.10 Fritag udenlandsk rekrutterede medarbejdere for ejendomsværdiskat af bolig i udlandet

(i op til syv år)

UDFORDRINGEN

Medarbejdere, som er rekrutteret fra udlandet, og som opholder sig i Danmark i en kortere eller længere periode, vil opleve, at de skal betale ejendomsværdiskat i Danmark af en evt. (sommer)bolig, de fortsat måtte råde over i udlandet (f.eks. i hjemlandet).

Denne beskatning kan give anledning til betydeligt administrativt bøvvl og retsusikkerhed, ikke mindst i relation til sammenligneligt beskatningsgrundlag (beskatningen i Danmark af danske boliger sker på baggrund af den offentlige vurdering).

Hertil kommer, at den (løbende) danske ejendomsværdibeskatning til dels træder i stedet for realisationsbeskatning, når boligen sælges. Medarbejdere rekrutteret fra udlandet kan imidlertid opleve vanskeligheder i hjemlandet med at opnå kredit for den betalte danske skat ved senere salg af boligen, såfremt det pågældende hjemland opkræver avanceskat af salget.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør fritage medarbejdere, som er rekrutteret fra udlandet, og som opholder sig i Danmark i op til syv år, for ejendomsværdiskat af evt. udenlandske (sommer)boliger, de allerede ejede, da opholdet i Danmark blev påbegyndt.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Såfremt personen forlænger sit ophold ud over de syv år, vil de omhandlede boliger blive omfattet af den danske ejendomsværdibeskatning.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over forslaget provenumæssige konsekvenser, da der er store vekselvirkning ift. de øvrige forslag vedr. udenlandske medarbejdere.

DI vurderer dog, at samtlige forslag vedrørende medarbejdere rekrutteret fra udlandet vil kunne gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme på omkring 400 mio. kr.

3. Kapitalindkomstbeskatning

Der findes i Danmark forskellige regler for, hvordan henholdsvis aktieindkomst og anden kapitalindkomst beskattes, og senest er der kommet yderligere knopskydninger i form af forskellige særordninger. Det gør det vanskeligt at danne sig et nøjagtigt overblik over, hvordan man vil ende med at blive beskattet af en given disposition.

DI's forslag vedrørende kapitalindkomstbeskatning giver derfor et bud på, hvordan en model for én samlet beskatning af kapitalindkomst kan resultere i et mere simpelt system til gavn for både investorerne og de særligt mindre virksomheder, der er afhængige af flere investeringer.

En simplere beskatning af kapitalindkomst vil så samtidig bane vejen for en afskaffelse af en række af de særordninger, der er opstået gennem tiden, og som – deres gode intentioner til trods – er med til at forplumre det samlede skattesystem.

3.1 Indfør konsolideret kapitalindkomstbeskatning efter nordisk model

UDFORDRINGEN

I Danmark er beskatningen af afkastet fra fri opsparing uhyre kompliceret. Fri opsparing er den del af formuen, som ikke er bundet i bolig eller på pensionsordninger – f.eks. indestående på bankkonti eller aktier og obligationer. For det første beskattes aktieindkomst separat fra øvrig kapitalindkomst; for det andet er der forskellige skattesatser for de to typer kapitalindkomst. I alt giver dette 18 forskellige skattekombinationer, som en skatteyder kan befinde sig i, alt efter størrelsen på kapitalindkomsten og fordelingen mellem aktieindkomst og øvrig kapitalindkomst.

Indretningen skyldes blandt andet den måde, Danmark har valgt at adressere det såkaldte ”hovedaktionærproblem” på. Dette problem berører imidlertid kun de relativt få skatteydere, som både er ejere af og medarbejdere i den samme virksomhed og derfor i nogle tilfælde har mulighed for at bestemme, at deres løn i stedet udbetales som aktieudbytte.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre en konsolideret kapitalindkomstbeskatning, som det kendes fra de øvrige nordiske lande, dvs. hvor al kapitalindkomst fra investeringen af fri opsparing lægges sammen og beskattes samlet med en flad skatteprocent. Skattesatsen på positiv nettokapitalindkomst bør i den forbindelse fastsættes til maksimalt ca. 30 pct., mens skatten på negativ nettokapitalindkomst bør sættes til 25 pct. svarende til det lave rentefradrag i dag. I dag varierer skatten på positiv aktie- og kapitalindkomst mellem 27 pct. og 42 pct., mens skatten på negativ aktie- og kapitalindkomst varierer mellem 25 pct. og 42 pct.

Den konsoliderede kapitalindkomst bør som udgangspunkt omfatte almindelig kapitalindkomst, noteret aktieindkomst uanset størrelse samt unoteret aktieindkomst op til 83.100 kr. (2025-sats), svarende til den eksisterende progressionsgrænse i aktieindkomstskatten efter den aftalte forhøjelse i Aftalen om en Iværksætterpakke fra juni 2024. For unoteret aktieindkomst over denne grænse indføres en ”hovedaktionærmodel”, der identificerer den del af aktieindkomsten, der bør beskattes som kapitalindkomst. Når denne indkomst er sorteret fra, beskattes den øvrige unoterede aktieindkomst som lønindkomst (med kredit for selskabsskatten), dvs. svarende til samme niveau som skatten på høj aktieindkomst i dag (ca. 42 pct.).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Der er tale om en større reform, som både indeholder delelementer, der bidrager med et merprovenu, og delelementer, som giver anledning til et mindreprovenu. F.eks. vil den konkrete udformning af hovedaktionærmodellen afgøre, hvor stor en andel af den unoterede aktieindkomst, der vil blive omfattet af den konsoliderede kapitalbeskatning, og hvor stor en andel, der vil blive beskattet som lønindkomst. Forslaget skal desuden ses i sammenhæng med forslagene om at afskaffe aktiesparekontoen og investorfradraget, hvilket vil bidrage med yderligere finansiering til nærværende den samlede reform.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler en provenuneutral model, hvor den endelige sats på positiv nettokapitalindkomst afgøres af de konsoliderede beregninger af forslagets delelementer, samt andre finansieringsbidrag.

3.2 Afskaf aktiesparekontoen

UDFORDRINGEN

Aktiesparekontoen blev indført med virkning fra 2019 som en simpel alternativ opsparings-mulighed for personer, som ønsker at investere i noterede aktier og aktiebaserede investerings-beviser. Aktiesparekontoen gav i 2019 personer mulighed for at investere op til 51.100 kr. i de pågældende aktiver til en relativt favorabel lagerbeskatning på 17 pct., hvilket skal sammenlignes med den almindelige – progressive – aktieindkomstbeskatning på 27/42 pct. (efter realisations-princippet). Beløbet, der kan investeres på kontoen, er siden blevet hævet, og med udmøntningen af Aftale om en Iværksætterpakke fra juni 2024 vil beløbet fra og med 2025 udgøre 166.200 kr. (2025-niveau).

Aktiesparekontoen har imidlertid vist sig ikke at være særlig populær, hvilket muligvis hænger sammen med, at den skattemæssige fordel er begrænset for de fleste skatteydere. Ordningen er således først og fremmest attraktiv for personer, der har (eller forventer at få) aktieindkomst over progressionsgrænsen. Samtidig er aktiesparekontoen med til at komplicere den samlede kapitalindkomstbeskatning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe aktiesparekontoen i forbindelse med indførelsen af en konsolideret kapitalindkomstbeskatning efter nordisk model. Den simple flade kapitalindkomstbeskatning af al noteret aktieindkomst på maksimalt 30 pct. vil således i meget høj grad gøre aktiesparekontoen overflødig.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Afskaffes aktiesparekontoen, kan det merprovenu fra afskaffelsen anvendes som medfinansiering af en robust og attraktiv hovedaktionærmodel, jf. forslaget om en konsolideret kapitalindkomst-beskatning efter nordisk model.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

En afskaffelse af aktiesparekontoen skønnes isoleret at give anledning til et merprovenu på godt 200 mio. kr. DI foreslår at proventet reserveres til en samlet reform af kapitalbeskatningen.

3.3 Afskaf investorfradraget

UDFORDRINGEN

Investorfradraget blev indført med virkning fra 2019 med det formål at gøre det mere attraktivt for privatpersoner at investere i mindre, unoterede virksomheder. Private investorer, der investerer direkte i en unoteret virksomhed, kan således fradrage investeringer på op til 400.000 kr. om året til en effektiv skatteværdi på 15 pct. i en gennemsnitskommune. Foretages investeringen indirekte via en ny særlig type investeringsfond ("investorfradragsfond"), der opfylder nærmere specificerede krav, kan der fradrages op til 125.000 kr. om året. En planlagt fordobling af de to beløbsgrænser blev afløst i 2023.

Der stilles en række øvrige betingelser til de virksomheder, der investeres i – hvad enten det sker direkte eller via en investorfradragsfond – herunder at de har været aktive på et marked i under syv år samt opfylder den såkaldte pengetankregel (ikke blot beskæftiger sig med passiv kapital-anbringelse). For investoren gælder, at vedkommende (eller dennes nærtstående) som hovedregel ikke inden for de seneste to år må have ejet aktier i den virksomhed, der er mål for investeringen – hverken direkte eller indirekte.

Mens formålet således er at gøre det mere attraktivt for privatpersoner at foretage passive investeringer i nyere, mindre, unoterede (drift)virksomheder, er det samtidig klart, at reglerne herfor er særdeles komplicerede. Endvidere udgør fradraget i sig selv endnu en komplicerende knopskydning på en i forvejen meget kompliceret kapitalindkomst-beskatning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe investorfradraget i forbindelse med indførelsen af en konsolideret kapitalbeskatning efter nordisk model. Såfremt der udformes en attraktiv og robust hovedaktionærmodel, vil denne opfylde samme formål som investorfradraget – at gøre det attraktivt at foretage passive investeringer i unoterede aktier. I DI's model vil afkastet fra passive investeringer i unoterede virksomheder således blive beskattet med maksimalt 30 pct.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Hvis investorfradraget afskaffes, kan midlerne øremærkes til at medfinansiere en robust og attraktiv hovedaktionærmodel, jf. DI's forslag om en konsolideret kapitalindkomstbeskatning efter nordisk model.

Efter DI's forslag vil unoteret aktieindkomst på op til 83.100 kr. (2025) årligt indgå i den konsoliderede kapitalindkomst og blive beskattet med maksimalt 30 pct. (mod op til 42 pct. i dag). Unoteret aktieindkomst, der overstiger denne grænse vil blive underlagt en hovedaktionærmodel, der skal identificere, hvor meget af den unoterede aktieindkomst der er passiv kapitalindkomst (og skal beskattes sammen med øvrig kapitalindkomst), hvorefter den tilbageværende indkomst beskattes som lønindkomst (med kredit for betalt selskabsskat).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

En afskaffelse af investorfradraget skønnes at medføre et merprovenu på ca. 150 mio. kr. Beløbet bør øremærkes til at medfinansiere en robust og attraktiv hovedaktionærmodel. Jf. DI's forslag om konsolideret kapitalindkomstbeskatning efter nordisk forbillede.

3.4 Fjern bagatelgrænsen for fradragsberettigede tab på udlån

(crowdlending)

UDFORDRINGEN

Især mindre, unoterede virksomheder – herunder start-ups – kan opleve store udfordringer med at tiltrække risikovillig kapital (bl.a. på grund af indretningen af den danske kapitalindkomst-beskatning). Lån er et oplagt alternativ, men også her kan især mindre iværksættere opleve det vanskeligt – via traditionelle kanaler – at få adgang til lån på konkurrencedygtige vilkår. På den anden side er der et antal private og institutionelle investorer, der vil være villige til at yde sådanne lån under forudsætning af, at de har mulighed for at sprede risikoen herved.

Crowdlending bringer de to sider sammen ved at muliggøre, at en investor kan opbygge en portefølje bestående af mange små lån – måske 100 lån af 1000 kr. hver – og tilsvarende, at en iværksætter kan få adgang til et samlet lån bestående af mange sådanne individuelle mikrolån. Modellen er en gevinst for begge parter.

I dag er der imidlertid en bagatelgrænse for tab på udlån, der er fradragsberettiget. Grænsen er på 2.000 kr. og betyder dermed, at en investor, der udlåner via crowdlending, typisk ikke vil få fradrag, hvis lånet ikke kan indfris. Omvendt betales kapitalindkomstskat af alle renter, da renteindtægter ikke er omfattet af en tilsvarende bagatelgrænse. Beskatningen er således asymmetrisk.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør fjerne asymmetrien mellem fradrag for tab på udlån og beskatningen af renteindtægter, således at der også gives fradragsret for tab under 2.000 kr. ved crowdlending. Eventuelt kan fradraget gøres betinget af, at det indberettes af en tredjepart (crowdledning-facilitatoren), som samtidig er forpligtet til også at indberette renteindtægter etc.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Den foreslåede justering er et eksempel på, hvordan digitaliseringen – hvis den understøttes af simple lovgivning – kan bidrage til at lette både skattekontrollen og regelefterlevelsen ved at binde en stadig større del af skatteindberetningen op på tredjepart.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Den provenumæssige konsekvens af forslaget forventes maksimalt at være 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

3.5 Sænk kildeskatten på udbytter til udenlandske porteføljeaktionærer til 15 pct.

UDFORDRINGEN

Porteføljeinvesteringer på tværs af landene i EU's indre marked bliver i dag vanskeliggjort af landenes regler for indeholdelse og refusion af udbytteskatter. Porteføljeinvesteringer er investeringer, hvor investor ejer under 10 pct. af en given virksomhed. Ejer investoren over 10 pct. af virksomheden, betragtes denne som en dattervirksomhed, hvorfor EU-reglerne forbyder indeholdelse af kildeskatter på udbytter.

Kort fortalt fungerer systemet med indeholdelse og refusion af kildeskatter sådan, at landet, hvor den udloddende virksomhed ligger i, som udgangspunkt indeholder en kildeskat på de udbytter, virksomhederne udbetaler – også til udenlandske investorer. I Danmark udgør denne kildeskat 27 pct. af udbyttet. I langt de fleste tilfælde (og i hvert fald inden for EU's indre marked) har landene imidlertid indbyrdes aftalt kun at indeholde en udbytteskat på maksimalt 15 pct. Derfor har stort set samtlige udenlandske porteføljeinvestorer ret til at få refunderet differencen mellem de indeholde 27 pct. og den korrekte kildeskat på 15 pct. Dette sker via en anmodning om refusion af udbytteskat til de danske skattemyndigheder.

Grundet den omfattende svindel med refusion af (nogle gange fiktive) udbytteskatter skal disse refusionsanmodninger behandles manuelt af de danske skattemyndigheder, hvilket medfører en betydelig administrativ byrde for myndighederne. Samtidig giver det betydelig bøvl for de udenlandske investorer, som endvidere mange gange er tvunget til at vente længe på at få deres penge retur (hvilket i øvrigt påfører den danske stat betydelige renteomkostninger).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør følge anbefalingerne fra det ekspertudvalg, som i 2022 leverede sine anbefalinger til en flerårsaftale for skattevæsenet. Udvalget – med Merete Eldrup i spidsen – anbefalede at sænke den danske kildeskat på udbytter til udenlandske porteføljeaktionærer fra 27 pct. til 15 pct., svarende til den skat, som de fleste udenlandske aktionærer alligevel skal ende med at betale (efter refusion). Dermed vil de danske skattemyndigheder kunne nøjes med at behandle og kontrollere refusionsanmodninger fra de få aktionærer, der ifølge de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster har krav på at betale en kildeskat, der er lavere end 15 pct.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

For flertallet af de udenlandske porteføljeinvestorer vil bortfaldet af behovet for at søge om refusion betyde, at det bliver lettere og billigere at investere i Danmark. Dette hvilket alt andet lige medfører flere porteføljeinvesteringer i danske virksomheder, som dermed får lettere ved at tiltrække risikovillig kapital.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Eftersom langt de fleste udenlandske porteføljeinvestorer allerede i dag kun bør betale 15 pct. udbytteskat vil forslaget umiddelbart ikke få nævneværdig negativ provenumæssig konsekvens for statskassen. Tværtimod vil det medføre administrative besparelser. Det er dog sandsynligt, at der i dag er udenlandske investorer, der ikke ansøger om den refusion, de har krav på – grundet besværet forbundet hermed. De vil nu automatisk kun betale den skat, der er aftalt, hvilket umiddelbart medfører en mindreindtægt for staten.

4. Afgifter på private husholdninger

Visse afgifter på private husholdninger giver anledning til betydelige administrative byrder sammenholdt med det beskedne provenu, afgifterne indbringer til statskassen. Hertil kommer det tab, afgifterne påfører Danmark i form af øget grænsehandel og illegal handel.

DI's forslag vedrørende afgifter på private husholdninger tager derfor sigte på at fjerne en lang række afgifter – både for at lette virksomhederne for administrativt besvær, men også for at lette skattemyndighedernes kontrolopgave.

Selv om DI's forslag også inkluderer et enkelt provenugenererende forslag – afskaffelsen af den sidste rest af grøn check – så vil en gennemførelse af DI's forslag til afgiftssaneringer samlet set betyde en mindreindtægt for statskassen. Det gælder særligt på sigt, i takt med at provenu-gevinsten fra at afskaffe den grønne check gradvis bliver mindre. Den samlede pakke kan derfor ses som DI's bud på, hvordan en del af det økonomiske råderum kan udmøntes på en måde, der gør det billigere at være dansker og mindre bøvlet at drive virksomhed i Danmark.

Og så er det værd at huske på, at de fleste punktafgifter "vender den tunge ende nedad", hvorfor deres afskaffelse eller reduktion helt generelt vil bidrage til at mindske den økonomiske ulighed.

4.1 Afskaf kaffeafgiften

UDFORDRINGEN

Efter Grænsehandelspakken i Aftalen om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer fra efteråret 2017 og Aftalen om sanering af bøvlende og byrdefulde afgifter fra august 2018 er der fortsat en række forbrugsafgifter, der kræver relativt megen administration i de berørte virksomheder sammenholdt med det begrænsede provenu, de giver i statskassen. Samtidig er afgifterne i mange tilfælde med til at flytte økonomisk aktivitet (og dermed skatteprovenu) til udlandet, ligesom de alt andet lige lægger beslag på administrative ressourcer hos skattemyndighederne, som alternativt kunne fokuseres på vigtigere kontrolopgaver.

Et eksempel herpå er afgiften på kaffe, som regeringens saneringsudvalg anbefalede at afskaffe i sin endelige rapport fra oktober 2017. Denne anbefaling blev baseret på, at afgiften alene tjener et fiskalt formål, samt at en afskaffelse ikke vil have negative sundhedsmæssige konsekvenser.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe afgifterne på kaffe, som i dag udgør 7,99 kr./kg. (rå kaffe) og 9,59 kr./kg (brændt kaffe) samt afgiften på kaffeekstrakter, som udgør 20,76 kr./kg – i alle tilfælde inklusive moms af afgiften.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Foruden at udgøre en administrativ lempelse vil afskaffelse af kaffeafgiften alt andet lige være med til at flytte økonomisk aktivitet fra udlandet til Danmark (mindsket grænsehandel). Folketinget har allerede vedtaget at afskaffe afgifterne på te og kaffeerstatning netop med henvisning til det store administrative besvær, disse afgifter gav anledning til henset til deres beskedne provenu.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Afskaffelse af kaffeafgifterne vil give anledning til et provenutab på ca. 300 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.2 Afskaf isafgiften (isafgiftsloven)

UDFORDRINGEN

Isafgiften er et eksempel på en punktafgift, der giver relativt meget administrativt besvær sammenholdt med det relativt beskedne provenu, den indbringer. Dette gælder også, selv om der som opfølgning på anbefalingerne fra regeringens saneringsudvalg (2017) blev vedtaget et mindre antal saneringer af afgiften, som alt andet lige har gjort afgiften lettere at administrere. Der er dog fortsat ikke-trivielle administrationsomkostninger forbundet med afgiften, herunder med registrering og dokumentation.

Is (eller konsum-is, som det kaldes) kan ifølge lovgivningen kendes ved, at det ”opbevares, transporteres, sælges og konsumeres i frossen tilstand”. Dette princip følges dog ikke strengt, og i det hele taget er der en række forhold, som gør, at afgiften rammer konkurrerende produkter mere eller mindre tilfældigt:

- Der er således ingen afgift på hverken sodavand eller saftevand; men takket være isafgiften er der fortsat afgift på ”frossen saftevand” (sodavandsis og sorbet).
- Der er til gengæld ingen afgift på frys-selv-is (fordi de sælges optøet).
- Der er afgift på islagkager; men ikke på f.eks. frossen budding, der ligger ved siden af i frostdisken og stort set består af de samme ingredienser (fordi den serveres optøet).
- Trods udgangspunktet om, at afgiften pålægges is, der ”opbevares, transporteres, sælges og konsumeres i frossen tilstand”, har afgiften siden 2009 også været pålagt (ikke-frossen) is-miks (inkl. softice-miks), som anvendes til at fremstille færdig konsum-is.
- Afgiften på is-miks er også baseret på volumen af den færdige vare, dvs. der skal tages højde for, hvor meget is-miksen svulmer (der er populært sagt ’afgift på luften’ i softice).
- I øvrigt kan samme is-miks ofte anvendes til at fremstille ikke-afgiftspligtige produkter (f.eks. kan softice-miks typisk også anvendes til at fremstille afgiftsfri milkshake), hvorfor det skal opgives (og kontrolleres), hvorvidt anvendelsen sker i overensstemmelse med afgiftsbetalingen.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe afgiften på konsum-is ved at ophæve isafgiftsloven. Isafgiften udgør i dag almindeligvis 8,73 kr./l – mens der for is med under 5 g tilsat sukker pr. liter betales en afgift på 6,98 kr./l. I begge tilfælde er afgiften opgjort inkl. moms af afgiften. For is-miks afregnes afgiften på grundlag af mængden af færdigt produkt.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Is er ikke en traditionel grænsehandelsvare (af åbenbare årsager), men det må dog forventes, at der foregår noget afgifts-drevet parallelimport af ismix med henblik på salg (udenom den lovpligtige afgift) i Danmark. Tilsvarende er der som anført en udfordring med at kontrollere, om f.eks. mix, der kan anvendes både til (afgiftspligtig) softice og (afgiftsfri) milkshake anvendes til det ene eller det andet – og betaler korrekt afgift.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Provenutabet ved en afskaffelse af afgiften på konsum-is (isafgiftsloven) skønnes at være ca. 375 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.3 Afskaf afgifterne på glødelamper, autopærer og damp-lamper (lystofrør)

UDFORDRINGEN

Afgifterne på glødelamper, autopærer og damp-lamper (lystofrør) er eksempler på afgifter, der giver et utroligt lille provenu, men som de berørte virksomheder ikke desto mindre er tvunget til at bruge tid på at administrere, opkræve og afregne – og som Skattestyrelsen nødvendigvis må afsætte ressourcer til at kontrollere om er korrekt afregnet.

Det anslås, at erhvervslivet alene bruger omkring 1 mio. kr. årligt i administration af afgifterne.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør helt afskaffe følgende afgifter i forbrugsafgiftsloven:

- Afgifterne på "små" og "almindelige" glødelamper (3,25 kr./stk.).
- Afgiften på autopærer (4,03 kr./stk.).
- Afgiften på damp-lamper, herunder lystofrør (10,99 kr./stk.).

Størrelsen på afgifterne er her angivet inklusive 25 pct. moms.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Glødelamper mv. opfattes måske ikke umiddelbart som en grænsehandelsvare, men det må forventes, at der alligevel foregår en vis mængde afgiftsdrevet privat import i forbindelse med den øvrige grænsehandel.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Afskaffelsen af de afgifterne på glødelamper, autopærer og damp-lamper (lystofrør) skønnes at ville give anledning til et samlet skatteprovenutab på ca. 50 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.4 Afskaf forbrugsafgiftsloven

(flyt alle afgifter på tobak og nikotin til tobaksafgiftsloven)

UDFORDRINGEN

DI har foreslået, at en række mindre punktafgifter afskaffes, hvoraf flere i dag ligger i forbrugs-afgiftsloven. Det gælder afgifterne på glødelamper, autopærer og damplamper (lysstofrør) samt afgifterne på kaffe. Tidligere har Folketinget vedtaget afskaffelsen af afgiften på sikringer til stærkstrømsanlæg samt afgifterne på kaffeerstatning, te og te-ekstrakter, som også alle hørte under forbrugsafgiftsloven.

Hvis DI's anbefalinger følges, vil der efterfølgende alene tilbagestå ganske få afgifter i forbrugs-afgiftsloven – alle med relation til tobak/nikotin. Det drejer sig om afgifter på cigarettepapir, røgfri tobak, nikotinholdige væsker samt nikotinprodukter. Øvrige tobaksrelaterede afgifter (på cigaretter, cigarer, røgtobak mv.) reguleres i tobaksafgiftsloven.

Det er i nogen grad forvirrende, at afgifterne på tobaksrelaterede produkter er fordelt på to forskellige afgiftslove.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe forbrugsafgiftsloven i sin helhed og samle de nikotin- og tobaksrelaterede afgifter i tobaksafgiftsloven.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget har først og fremmest symbolsk karakter, men kan politisk ses som en tydeliggørelse af indsatsen for at reducere omfanget af bøvl og byrder, der følger af skattelovgivningen.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

4.5 Afskaf tillægsafgiften på mousserende vin

UDFORDRINGEN

Afgifter på alkohol – herunder vinafgifterne – tjener blandt andet et sundhedsformål, idet de bidrager til at reducere forbruget af alkohol. Imidlertid er der i Danmark en særlig tillægsafgift på mousserende vin, dvs. vin, ”som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C”.

Tillægsafgiften savner ethvert sundhedsfagligt belæg, idet mousserende vin ikke er mere sundhedsskadeligt end ikke-mousserende vin (herunder ”perlende” vin) med tilsvarende alkoholstyrke. Afgiften er alene med til at komplicere afgiftsstrukturen og forstærke grænsehandlen med de produkter, der er berørt af afgiften. Hertil kommer, at provenuet fra afgiften er yderst beskedent.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe tillægsafgiften på mousserende vin. Tillægsafgiften udgør 4,19 kr./l (inkl. moms) og kommer i tillæg til den almindelige vinafgift, der alt efter alkoholstyrken udgør mellem 6,48 kr./l. og 18,85 kr./l. inklusive moms.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Vin er ét af de traditionelle grænsehandelsprodukter, og Skatteministeriet har senest opgjort værdien heraf til ca. 650 mio. kr. om året (2022), hvilket svarer til ca. 14% af den samlede værdi af grænsehandel med nydelsesmidler (på ca. 4,5 mia. kr. i 2022). Hvor stor en del heraf, der udgøres af grænsehandel med mousserende vin fremgår ikke; men for den typiske flaske mousserende vin (med en alkoholprocent på mellem 6 pct. og 15 pct.) udgør tillægsafgiften næsten ¼ af den samlede afgift.

Da Folketinget med virkning fra 2018 fjernede den særlige tillægsafgift på alkoholsodavand blev grænsehandlen med dette produkt halveret.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Afskaffelsen af tillægsafgiften på mousserende vin anslås at ville give anledning til et provenutab på ca. 70 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.6 Harmonisér konfekturf afgiften uanset mængden af tilsat sukker

UDFORDRINGEN

Danmark har en relativ høj afgift på slik og chokolade (konfekturf), som – sammen med den høje danske moms – gør det attraktivt at grænsehandle de omfattede produkter i vores nabolande. Ifølge Skatteministeriet tegner grænsehandel med slik og chokolade sig således for næsten 650 mio. kr. ud af de ca. 4,5 mia. kr., som den samlede grænsehandel med nydelsesmidler udgør (2022-tal).

En fuldstændig afskaffelse af afgiften på slik og chokolade skønnes at ville efterlade et hul i statskassen på omkring 2,5 mia. kr., og i forhold til dette betydelige provenu kan det ikke hævdes, at de administrative omkostninger ved konfekturf afgiften er relativt høje – selv om de er betydelige. Dette udelukker dog ikke, at der er potentiale for at sanere afgiften, så den bliver lettere at administrere for virksomhederne – og lettere at kontrollere for myndighederne.

I dag er konfekturf afgiften differentieret alt efter indholdet af tilsat sukker. Mens den almindelige afgift udgør 32,46 kr./kg inklusive moms, så udgør afgiften ”kun” 27,60 kr./kg inklusive moms, såfremt indhold af tilsat sukker højst udgør 5 g./kg. Bemærk, at der ikke er tale om det samlede sukkerindhold i varen – men alene om mængden af tilsat sukker. Differentieringen har således ingen (direkte) sundhedsmæssig begrundelse.

Denne differentiering giver alt andet lige anledning til øget administrativt bøv l i de virksomheder, der skal opgøre og afregne afgiften, herunder særligt i forbindelse med import af slik og chokolade. Ved import er det således nødvendigt at kende og kunne dokumentere mængden af tilsat sukker i slutproduktet. Tilsvarende skal skattemyndighederne afsætte ressourcer til at kontrollere, at virksomhederne har opgjort andelen af tilsat sukker korrekt – og afregnet derefter.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe den differentierede konfekturf afgift, således at der fremover kun er én afgiftssats for slik og chokolade uanset andelen af tilsat sukker.

Henset til det i forvejen høje afgiftsniveau og effekten på grænsehandel, bør den nye ensartede afgift fastsættes til et niveau, der højst svarer til den lave sats i dag, dvs. højst 27,60 kr./kg inklusive moms. Det svarer til en reduktion af den høje afgift med mindst 15 pct.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

DI arbejder på sigt for en fuldstændig afvikling af afgiften på slik og chokolade. Skatteministeriet har tidligere beregnet, at det vil være samfundsoptimalt helt at afskaffe afgiften, jf. SAU 405 af 22. september 2023.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Afskaffelse af den høje afgift på slik og chokolade, således at der fremover kun er én afgiftssats, skønnes at ville give anledning til et provenutab på ca. 275 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.7 Afskaf afgiften på engangsservice

(i forlængelse af forbuddet mod engangsplastservice)

UDFORDRINGEN

Danmark har en afgift på engangsservice, som indbringer et meget begrænset provenu henset til det administrative besvær, det trods alt giver at have afgiften. Ud over det tidsforbrug, der er forbundet med selve opgørelsen og afregningen af afgiften, er der også i nogen grad et spørgsmål om, hvad der er omfattet af afgiften, og hvad der ikke er.

Eksempelvis er tallerkener og bakker med en længde/diameter over 33 cm ikke omfattet af afgiften. Det samme gælder aluminiumsbakker og ”burgerpakninger”. Hverken pindemadspinde eller sugerør er omfattet; men det er til gengæld drinkspinde. Ispinde er heller ikke omfattet af afgiften, men det er til gengæld træspatler til is-bægre.

Efter vedtagelsen af EU’s engangsplastdirektiv (som trådte i kraft i 2021) er plastik-engangsbestik (og drinkspinde mv. af plastik) nu forbudt. At engangsservice nu skal være fremstillet af forgængeligt materiale sætter et yderligere spørgsmålstejn ved det fornuftige i at bibeholde en afgift på engangsservice.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe afgiften på engangsservice mv. som konsekvens af, at EU’s engangsplast-direktiv, der har forbudt en lang række engangsservice fremstillet af plast. Det synes herefter formålsløst at bibeholde en afgift, der primært vil være pålagt engangsservice fremstillet af mere forgængelige materialer.

DI har sammen med Danmarks Naturfredningsforening spillet ud med en række forslag til affaldsforebyggelse, herunder skalering af genbrugsløsninger for emballage. Det er en bedre vej at gå end afgiftsvejen.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Afgiften på engangsservice udgør 64,11 kr./kg svarende til godt 80 kr./kg inklusive moms. Danmark er ét af blot fem EU-lande, der opkræver en afgift på engangsservice.

Engangsservice betragtes normalt ikke som en grænsehandelsvare, men det er ikke usandsynligt, at der i noget omfang foregår afgiftsdrevet grænsehandel med engangsservice i sammenhæng med den traditionelle grænsehandel. Det gælder ikke mindst efter forbuddet mod engangsplastservice, idet engangsservice fremstillet af forgængelige materialer typisk vejer mere end samme service fremstillet af plastik. Afgiftsbesparelsen ved grænsehandel er derfor steget.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det anslås, at en afskaffelse af afgiften på engangsservice vil give anledning til et provenutab på godt 200 mio. kr.

4.8 Afskaf den volumenbaserede emballageafgift

(i forlængelse af indførelsen af udvidet producentansvar)

UDFORDRINGEN

Der opkræves i dag såkaldt volumenbaseret emballageafgift på en lang række drikkevare-emballager. Afgifternes oprindelige formål var dels at medvirke til at nedbringe affaldsmængderne og skabe incitament til at bruge mindre emballage; dels at forebygge emballageaffald og på den måde mindske miljøpåvirkningen fra de pågældende emballager.

Den volumenbaserede emballageafgift pålægges emballager indeholdende spiritus, vin eller frugt-vin samt emballager indeholdende øl, cider, alkoholsodavand, sodavand, mineralvand, limonade, kildevand, iste mv. Siden 2019 har pantbelagte drikkevareemballager dog været fritaget fra afgift.

Afgiften er en stykafgift, som varierer dels efter indholdstype, dels efter hvor stor beholderen er (seks kategorier), samt til dels efter hvad emballagen er fremstillet af (for emballager indeholdende spiritus, vin og frugtvin skelnes dog ikke). I alt giver det 18 forskellige afgiftssatser, som varierer fra 6 øre pr. styk emballage til 1,78 kr. pr. styk emballage (2025-satser).

Som det bør være åbenbart, giver afregningen af og kontrollen med den volumenbaserede emballageafgift anledning til betydelige administrative omkostninger hos både virksomheder og skattemyndigheder.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør helt afskaffe den volumenbaserede emballageafgift i forbindelse med det udvidede producentansvar (se nedenfor).

I fravær af politisk opbakning til en afskaffelse, bør antallet af forskellige afgiftssatser kraftigt reduceres (fra de nuværende 18 satser).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Ændringen i 2018 af EU's direktiv om emballage og emballageaffald betyder, at medlemslandene – herunder Danmark – senest med udgangen af 2024 skal have indført udvidet producentansvar for emballager. I Danmark træder ansvaret i kraft 1. juli 2025; og siden 1. april 2024 gælder der en registreringsforpligtelse. Det udvidede ansvar indebærer, at producenterne skal finansiere alle led i affaldshåndteringen af den pågældende emballage og er en langt mere fintfølende mekanisme for at estimere miljøomkostningen ved en given emballage. Det udvidede producentansvar kan dermed med fordel erstatte den eksisterende stykafgift.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes isoleret set at medføre et provenutab på ca. 200 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Til gengæld forventes det udvidede producentansvar at overtage en væsentlig del af de kommunale udgifter til affalds-indsamling og -behandling. Den kommunale besparelse herved kan sagtens vise sig betydeligt større end det mistede merprovenu for statskassen, hvorfor finansieringen af forslaget burde kunne hentes der fra.

4.9 Afskaf afgiften på pvc og ftalater

UDFORDRINGEN

Afgiften på pvc og ftalater har levet en omskiftelig tilværelse de seneste fem år.

Med virkning fra 2019 blev afgiften i første omgang afskaffet som en del af den aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer, der blev indgået i efteråret 2017 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) samt Dansk Folkeparti og Radikale Venstre. Aftalen indeholdt en række afgiftssaneringer anbefalet af et tværministerielt Sanerings-udvalg, der havde til opgave at identificere afgifter, som var svære at administrere i praksis, og som gav et beskedent skatteprovenu i forhold til det betydelige administrative bøvvl, de afstedkom.

Samme efterår (2019) blev den nytiltrådte S-regering samt Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet imidlertid enige om at genindføre afgiften på pvc og ftalater med virkning fra 2021. Genindførelsen markerede et klart tilbageskridt i forhold til ambitionen om et enklere skattesystem, der er lettere for virksomheder at administrere – og for skattemyndighederne at kontrollere.

Afgiften pålægges bl.a. bløde rør og slanger, gulvbelægningsmaterialer, selvklebende folier, handsker, regntøj, presenninger og tagrender. Afgiften følger vægten af produktet uanset mængden af pvc/ftalater og varierer desuden alt efter produktet. I alt indeholder pvc-afgiftsloven over 20 forskellige afgiftssatser, der varierer mellem 0,25 kr./kg og 3,60 kr./kg (for produkter, der indeholder ftalater) og mellem 0,02 kr./kg og 2,00 kr./kg (for produkter der indeholder en anden blødgører end ftalater).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør (igen) afskaffe afgiften på pvc og ftalater, idet afgiften (jf. lovbemærkningerne ved afgiftens afskaffelse) ikke vurderes at have nogen nævneværdig adfærdsregulerende effekt på sundhed og miljø. Da afgiften er den samme uanset koncentrationen og typen af ftalater, giver afgiften ikke incitament til at mindske indholdet af ftalater i et afgiftspligtigt produkt eller til at anvende mindre skadelige ftalater (hvis ikke det er muligt helt at undgå ftalater). Behovet for afgiften er desuden aftaget i takt med en faldende anvendelse af særligt fire problematiske ftalater bl.a. som følge af EU-regulering.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Samtidig med aftalen om at afskaffe pvc-afgiftsloven indgik samtlige Folketingets partier i efteråret 2017 en "Politisk aftale om ny Fælles Kemiindsats 2018-21". I aftalen indgår fem forskellige tiltag, der skal øge genanvendelsen af pvc.

Rambøll har 21. marts 2021 for PVC Informationsrådet udarbejdet rapporten "Cirkulære visioner for blød pvc". Rapporten viser, at pvc vælges til en lang række samfundsvigtige produkter, fordi materialet har nogle helt specifikke egenskaber, ingen andre materialer kan matche.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et mindre provenutab på ca. 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

4.10 Afskaf lystfartøjsforsikringsafgiften

UDFORDRINGEN

Ejere af lystfartøjer betaler i dag en afgift til statskassen på 1 pct. af forsikringssummen af forsikringer for lystfartøjer, der er hjemmehørende i Danmark. Der findes ingen pligt til at tegne forsikringer for lystfartøjer. I praksis betyder reglerne, at afgiften kan undgås ved at flytte lystfartøjet til udlandet i vinterhalvåret, ved at tegne forsikringen hos et udenlandsk forsikringselskab, eller simpelthen ved at underforsikre fartøjet eller helt undlade kaskoforsikring på fartøjet for sejlads i dansk territorium.

Som konsekvens af den høje afgift vælger mange lystbådsejere at få opbevaret og serviceret deres båd i Tyskland eller Sverige over vinteren. Udover vinteropbevaringen betaler de danske sejlere typisk også for efterfølgende forårsklargøring, malerarbejde, motorservice og reparationer, mens båden bliver vinteropbevaret. Endelig bliver større bådbyggeropgaver, såsom nyt teakdæk, også ofte udført i forbindelse med opbevaring over vinteren. Det er opgaver, den danske bådbygger-branche går glip af, og hvor staten går glip af de moms- og skatteindtægter, aktiviteten ville medføre, hvis den foregik i Danmark.

En anden uheldig konsekvens af den høje forsikringsafgift er, at en række bådsejere grundet underforsikring af deres lystfartøjer ender med selv at forsøge at reparere eventuelle skader på deres lystfartøj.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør gennemføre en fuld udfasning af lystfartøjsforsikringsafgiften. En fuld udfasning af afgiften vil understøtte væksten i bådbranchen, ligesom det indirekte vil styrke turisterhvervet og skabe øget aktivitet i de danske lystbådehavne.

I forbindelse med afskaffelsen af afgiften på forsikringssummen vil lystfartøjsforsikringer blive omfattet af den almindelige forsikringspræmieafgift på 1,1 pct. (af forsikringspræmien), som lystfartøjsforsikringer i dag er undtaget fra. Provenuet herfra vil dog være minimalt.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

I januar 2019 vedtog et bredt flertal i Folketinget at sænke lystfartøjsforsikringsafgiften fra 1,34 pct. til 1 pct. Det svarer til en normalisering af afgiften tilbage til niveauet før 2013, hvor afgiften blev forhøjet.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes at medføre et provenutab på ca. 85 mio. kr.

4.11 Afskaf den grønne check

(For at finansiere lavere forbrugsafgifter)

UDFORDRINGEN

Den grønne check blev indført i 2010 som et nedslag i den skyldige skat. Checken bestod oprindeligt af en ordinær grøn check på 1.300 kr. til alle personer over 18 år og en supplerende grøn check til forsørgere på i alt 300 kr. pr. barn (dog maks. to børn pr. forsørger). Hertil kommer, at der i 2013 blev indført et tillæg til den grønne check på 280 kr. årligt (til personer over 18 år).

Siden er både den ordinære check og den supplerende check nedsat flere gange, og med aftalen om en ny reformpakke for dansk økonomi (2022) blev det aftalt helt at afskaffe den ordinære grønne check (og tillægget) for ikke-pensionister. For pensionister udgør den ordinære grønne check herefter 875 kr. om året, hvortil kommer et tillæg på uændret 280 kr. om året. For både pensionister og ikke-pensionister er der for forsørgere fortsat en supplerende check på 120 kr. pr. barn (til hver forsøger) dog maksimalt 240 kr. pr. forsørger (ved to børn).

Tillægget til grøn check bortfalder, hvis en pensionist har en årsindkomst, der overstiger 277.800 kr. Den ordinære grønne check (og den supplerende check) bliver for både pensionister og ikke-pensionister aftrappet ved indkomst over 475.300 kr. årligt (efter evt. arbejdsmarkedsbidrag). Begge indkomstgrænser er i 2025-niveau).

Den grønne check komplicerer personskattesystemet unødigt i forhold til, hvor relativt lidt den udgør for den enkelte familie. For en pensionist udgør den samlede maksimale grønne check således i alt knap 1.400 kr. om året (forsørger, to børn) eller godt 115 kr. om måneden. For en ikke-pensionist er den samlede maksimale check blot 240 kr. om året, svarende til 20 kr. om måneden (forsørger, to børn).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe de sidste rester af den grønne check, således at indkomstskattesystemet bliver mere overskueligt. Besparelsen fra afskaffelsen bør øremærkes tiltag, der især kommer de danske husholdninger til gode, f.eks. en sanering af punktafgifter. En sådan omlægning vurderes at kunne gennemføres gini-neutralt, dvs. uden at påvirke den fordelingspolitiske balance i Danmark.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Som anført er den grønne check blevet beskåret ad flere omgange siden sin indførelse i 2010 – hver gang har det været i forbindelse med afgiftslempelser, der kommer husholdningerne til gode, herunder særligt lempelse af elafgifter.

Bemærk at den grønne check ikke indekseres og således af sig selv gradvis mister sin værdi i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det vurderes, at en afskaffelse af den resterende del af den grønne check vil medføre et merprovenu på ca. 1.200 mio. kr., faldende til godt 900 mio. kr. i 2030.

5. Moms

De danske momsregler er i udgangspunktet relativt lette at administrere for både virksomheder og skattemyndigheder. Det skyldes, at Danmark har en ensartet momssats (25 procent) med kun relativt få undtagelser i form af momsfritagelse eller 0-moms.

Det betyder dog ikke, at der ikke er rum for forbedringer. Særligt når det gælder de tilfælde, hvor virksomheder ikke kan afløfte hele deres momsudgift, fordi udgiften relaterer sig til en vare eller en tjeneste, der anvendes både privat (af medarbejderen) og arbejdsmæssigt. Denne del af momsreglerne er ofte præget af skøn, hvilket giver anledning til administrative byrder og retsusikkerhed for virksomhederne – og til en vanskelig kontrolopgave for skattemyndighederne.

DI's forslag vedrørende enklere momsregler indeholder derfor bl.a. forslag om mere objektive regler for momsregningen ved denne typer varer og tjenester.

5.1 Indfør fuldt momsfradrag for mobiltelefon mv. til delvis privat anvendelse

(og afregn moms af skattepligtig værdi)

UDFORDRINGEN

Efter de nuværende momsregler for mobiltelefoner (anskaffelse og abonnement), datakommunikationsforbindelser samt bærbare pc'er, der anvendes både erhvervmæssigt og privat, er virksomhederne alene berettiget til fradrag for den del af momsen, der skønsmæssigt svarer til den erhvervmæssige brug i virksomheden. Dette fordrer, at virksomheder ved hver faktura foretager en skønsmæssig opdeling i henholdsvis privat og erhvervmæssigt forbrug – og alene tager momsfradrag for sidstnævnte. Dette er en uhyre administrativt belastende opgave, ligesom det oplagt giver anledning til uenighed med skattemyndighederne, skattesager osv.

For de pågældende goder gælder imidlertid, at Folketinget – i personskattelovgivningen – allerede har taget stilling til værdien af den private brug. Således gælder, at den skattepligtige værdi af fri telefon, herunder fri datakommunikationsforbindelse, der er stillet til rådighed af arbejdsgiveren for medarbejderens private benyttelse, udgør 3.300 kr. (2025-sats) pr. år. Værdien af en fri datakommunikationsforbindelse tilsluttet en arbejdstagers computer, herunder engangsudgiften til etablering, beskattes derimod ikke, når arbejdstageren fra sin computer har adgang til arbejdsstedets netværk. Det samme gælder værdien af privat benyttelse af en computer med tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør tage den momsmæssige konsekvens af den stillingtagen, der er foretaget til den private værdi (i personbeskatningen) og indføre fuldt momsfradrag for virksomhedernes indkøb af mobiltelefon, abonnement, datakommunikationsforbindelse og computer – uanset at det pågældende aktiv også anvendes privat. Til gengæld bør virksomheden indeholde og afregne moms af den af Folketinget fastsatte værdi af privatanvendelsen. Aktuelt betyder det, at der alene skal afregnes moms af fri telefon, og at denne moms udgør 660 kr./år (ved rådighed hele året). Fuldt momsfradrag vil lette virksomhedernes administrative byrde på bogføringssiden og mindske risikoen for fejl i virksomhedernes momsangivelser.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget forudsætter, at Folketinget ved samme lejlighed afskaffer den såkaldte ægtefællerabat ved fri telefon, jf. DI's forslag herom (se under forslag vedrørende beskatning af medarbejdere).

De to forslag kan med fordel sammentænkes til én samlet – provenuneutral – omlægning af skatte- og momsreglerne vedrørende fri telefon.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anslår, at indtægten fra moms af den skattepligtige værdi af fri telefon mv. vil udgøre godt 130 mio. kr. Hvorvidt dette dækker mindreprovenuet fra indrømmelsen af fuldt momsfradrag til virksomhederne dog vides ikke. DI foreslår derfor, at nærværende forslag indgår i en samlet – provenuneutral – omlægning af skatte- og momsreglerne vedrørende fri telefon.

5.2 Indfør fuldt momsfradrag for morgenmad mv. ved erhvervmæssig hotelovernatning

UDFORDRINGEN

Virksomheder har efter nuværende regler ikke fuldt momsfradrag for restaurationsydelser. Momsen på restaurationsydelser kan således højst fradrages med 25 pct. (af momsens) – naturligvis under forudsætning af, at udgifterne er af strengt erhvervmæssig karakter.

Særbehandlingen af restaurationsydelser giver især udfordringer i forbindelse med medarbejderes arbejdsrelaterede hotelovernatning, hvor morgenmad er inkluderet i prisen. For at virksomheden kan følge momsløvgivningen, skal hotellet således specificere pris på henholdsvis overnatning og morgenmad, uanset at morgenmaden ofte er inkluderet – og uanset i øvrigt, om medarbejderen ender med at spise morgenmad eller ej. Tilsvarende gælder særlige momsaflyftningsregler for parkeringsudgifter, således at en hotelovernatning kan ende med tre forskellige momsaflyftnings-satser: 100 pct. for overnatningen, 25 pct. for morgenmaden og 0 pct. for parkeringen.

Hvis hotellet undlader at specificere den andel af prisen, der vedrører morgenmaden, anser skattemyndighederne fakturaen for ugyldig. Virksomheden vil i så fald ikke have momsfradrag for hverken momsudgiften til morgenmad eller overnatning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage, at morgenmad og lignende ydelser (f.eks. parkering) i forbindelse med erhvervmæssig overnatning betragtes som en biydelse til hovedydelsen (overnatningen), således at der indrømmes virksomheden fuldt momsfradrag for hele udgiften. Faktureringen kan dermed foretages i ét samlet beløb, hvilket vil gøre det lettere administrativt for både hoteller og virksomheder.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Fuldt momsfradrag for alle biydelser forbundet med erhvervmæssig overnatning (herunder inkluderet morgenmad samt parkering) skønnes at ville give anledning til et beskedent provenutab. DI mener, at forslaget kan ses i sammenhæng med forslaget om at afskaffe medarbejderens fradrag for småfornødenheder også i de tilfælde, hvor arbejdsgiver betaler udgifter til kost og logi.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Den provenumæssige konsekvens af forslaget vurderes at være knap 80 mio. kr.

5.3 Simplificér momsregler for medarbejderkantiner

UDFORDRINGEN

Virksomheder, der tilbyder medarbejderkantine, skal som udgangspunkt svare moms af salgsværdien. Da medarbejdernes egenbetaling for kantine ikke altid dækker de reelle omkostninger, kan denne imidlertid ikke anvendes som momsgrundlag. Virksomhederne er derfor nødt til at opgøre de faktiske omkostninger forbundet med driften af medarbejderkantine og anvende disse som momsgrundlag. I den forbindelse skal både den del af lønomkostningerne, som går til rengøring af spiselokaler, og den del, der går til mødebespisning, fratrækkes, idet der ikke skal svares moms heraf.

Disse opdelinger kan dog være særdeles vanskelige, hvorfor virksomhederne kan anvende to "enkle" regler: For at afspejle omkostningen til rengøring mv. kan virksomheden basere momsen på råvareindkøbet, brug af ekstern arbejdskraft og 75 procent af interne lønandele. For at afspejle omkostningen til repræsentation mv. kan virksomheden foretage en opdeling baseret på det foregående års andel eller anvende en standardsats på 3 pct. til at reducere momsgrundlaget med.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør give virksomhederne adgang til at anvende den fastsatte egenbetaling som udgangspunkt for momsgrundlaget. Ifølge nuværende praksis udløser et "standardmåltid" en egenbetaling fra medarbejderen på mindst 15-20 kr. alt efter, om det inkluderer andre drikkevarer end vand. Hvis Folketinget ikke mener, at dette er et retvisende niveau, kan der fastsættes en mere retvisende værdi (og dermed et højere momsgrundlag). Medarbejderkantine bliver dermed en momspligtig ydelse med en politisk fastsat mindstepris på et standardmåltid.

Dermed slipper virksomhederne for at opgøre omkostningerne til medarbejderkantine, herunder at udskille den del, der vedrører repræsentation mv. Momsen af alle virksomhedens kantineomkostninger kan herefter fuldt afløftes, så længe der blot svares moms af medarbejderbetalingen, som mindst svarer til den politisk fastsatte pris. Leveres kantinekosten af en ekstern leverandør, der modtager direkte eller indirekte tilskud fra virksomheden, gælder samme regler, så længe (den momspligtige) pris på et standardmåltid mindst svarer til den politisk fastsatte pris – uanset om den eksterne leverandør opkræver betaling for måltidet i eget navn og på egne vegne eller på vegne af virksomheden.

Virksomheder bør kunne fravælge den skematiske model og i stedet opgøre de faktiske omkostninger til kantinedrift (pr. medarbejder) og anvende dette som momsgrundlag. Tilsvarende er det klart, at virksomheder – for at kunne anvende den skematiske værdi – fortsat skal observere de gældende regler, praksis mv. for, hvad der opfylder kriterierne til et "standardmåltid".

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget kan med fordel ses i sammenhæng med forslaget om at betragte medarbejderkantine som et skattepligtigt personalegode (med hel eller delvis egenbetaling).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt, idet den skattemæssige (og momspligtige) værdi af et standardmåltid kan fastsættes for at sikre dette.

5.4 Indfør enklere momsfradrag for biler

(og afregning af moms på baggrund af værdi af privat benyttelse)

UDFORDRINGEN

Momsreglerne knyttet til virksomheders omkostninger til biler er særdeles komplicerede. Komplikationen har blandt andet sit udspring i, at bilen i nogle tilfælde også anvendes privat.

Således gælder i dag, at en virksomhed ikke kan trække momsen fra ved køb af biler på hvide plader (firmabiler). Der er heller ingen fradragsret for momsen knyttet til driftsomkostninger. Dog kan momsen som en undtagelse trækkes fra broafgiften over Øresund. Der skal ikke beregnes moms ved salg af bilen. Er bilen lejet, er der intet fradrag for momsen, hvis lejeperioden er under seks måneder. Hvis lejeperioden er over seks måneder, og mindst 10 pct. af kørslen vedrører momspligtige aktiviteter, kan der gives begrænset fradrag.

Er der tale om varebiler og lastvogne til og med tre tons, kan virksomheden tilsvarende ikke trække momsen fra ved køb af bilen, hvis enten bilen bruges til både momspligtige og momsfrie formål i virksomheden (også selv om bilen ikke bruges privat, dvs. der er tale om en gulpladebil), eller hvis bilen ud over momspligtige formål også anvendes privat (papegøjeplader). Ved drift er der fuldt fradrag for alle momsbelagte udgifter, hvis virksomhedens salg af momspligtige varer og ydelser er på over 50.000 kr. om året. Der skal ikke beregnes moms ved salg af bilen. Er bilen lejet, er der en tredjedel fradrag for momsen af lejen, hvis virksomhedens salg af momspligtige varer og ydelser er på over 50.000 kr. om året.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre fuldt momsfradrag for momspligtige virksomheders indkøb og øvrige udgifter til bil, uanset at bilen også bruges privat. Blot så længe bilen ikke anvendes til momsfrie ydelser. Til gengæld skal der dels pålægges moms ved salget af bilen, og dels betales moms af værdien af den eventuelle private anvendelse af bilen.

Er der tale om en firmabil eller en varebil, der er stillet til rådighed for privat benyttelse (papegøjeplader), bør virksomheden således indberette et momsbeløb ("salgsmoms") beregnet på baggrund af den skattemæssige værdi af fri bil. Er der tale om gulpladebil, bør prisen på dagsbeviser tilrettes, således at der tages højde for de nye momsregler.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget løser ikke vanskelighederne forbundet med momsreglerne for virksomheder, der leverer både momsfrie og momspligtige ydelser.

DI foreslår, at omlægningen som udgangspunkt gennemføres provenuneutralt, dvs. at der om nødvendigt justeres på den skattemæssige værdi af fri bil, privatbenyttelsesafgiften samt prisen på dagsbeviser.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler en provenuneutral model, så det eventuelle provenutab opvejes af en højere skattemæssig (og momspligtig) værdi af fri bil.

5.5 Afskaf nulmomsen (og lønsumsafgiften) på aviser

(Øremærk besparelsen til en public service pulje i stedet)

UDFORDRINGEN

I international sammenhæng er det danske momssystem relativt enkelt – og dermed let at administrere. Der findes således kun få undtagelser fra enhedsmomsen på 25 pct. Én af de få undtagelser er nulmomsen for aviser. Aviser er ikke pålagt moms, mens den indgående moms (købsmomsen) fortsat kan fradrages. Til gengæld er produktionen af aviser omfattet af lønsumsafgift. I maj 2019 vedtog Folketinget at udvide nulmomsordningen (og lønsumsafgiften) til også at omfatte elektronisk leverede aviser, således at aviser er underlagt samme regelsæt, uanset om de leveres elektronisk eller trykt.

Udvidelsen af nulmomsen til at omfatte elektroniske aviser løser imidlertid ikke de vanskeligheder, der ligger i at afgrænse aviser fra f.eks. magasiner. Tværtimod udvides disse vanskeligheder – og den konkurrenceforvriddning der følger heraf – nu til digitale platforme.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe nulmomsordningen for aviser, således at aviser – både elektroniske og trykte – ikke længere er omfattet af særlige momsregler. Parallelt hermed fritages produktionen af aviser for lønsumsafgift, således at de administrative byrder – og kontrolbehov – forbundet hermed også fjernes.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Umiddelbart vil en afskaffelse af nulmomsordningen (og lønsumsafgiften) for aviser give et merprovenu til statskassen. Dette merprovenu kan reserveres til en public service-pulje, der kan søges af alle, der kan levere public service på skrift – uanset om det sker som "avis" eller "magasin".

Dermed kan forslaget gennemføres provenuneutralt og samtidig skabe klare, fair og robuste tilskudsrammer til fremtidens mangfoldige mediemarked med både printmedier og digitale medier.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt så merprovenuet fra afskaffelsen af 0-momsen går ubeskåret til en ny public service-pulje, som (bl.a.) aviserne kan søge.

5.6 Forhøj beløbsgrænsen for investeringsgoder

(og regulér fremover grænsen med prisudviklingen)

UDFORDRINGEN

Når en momspligtig virksomhed køber ind, får den som udgangspunkt fradrag for hele købs-momsen. Hvis virksomheden køber et investeringsgode, skal den dog regulere det momsfradrag, der blev taget ved indkøbet af godet, hvis godet senere f.eks. anvendes til et formål, der ikke giver ret til fuldt momsfradrag. I så fald skal virksomheden betale noget moms tilbage.

Et investeringsgode kan f.eks. være fast ejendom (herunder om- og tilbygning) eller vedligeholdelse og reparation for mere end 100.000 kr. årligt. Det kan også være maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvor købsprisen overstiger 100.000 kr. uden moms. Investeringsgodebegrebet blev i 2014 udvidet, så også ydelser, der har samme egenskaber som materielle investeringsgoder, herunder software og rettigheder, så fremt anskaffelses- eller fremstillingspris uden moms overstiger 100.000 kr., er omfattet.

Reguleringen af det oprindelige momsfradrag afhænger bl.a. af, hvad virksomheden har købt, hvad værdien er, og hvor længe siden det er, virksomheden foretog købet. Som udgangspunkt nedskrives den såkaldte reguleringsforpligtelse over fem år for driftsmidler m.m., mens der sker en afskrivning over 10 år for fast ejendom m.m. I denne tidsperiode skal virksomheden altså holde styr på de enkelte investeringsgoder for at holde øje med, om moms af indkøbet skal reguleres. Det er en relativt omfattende administrativ opgave.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør forhøje beløbsgrænsen for investeringsgoder til mindst 125.000 kr. og gerne mere. Dermed vil der være færre investeringer, som virksomheder er tvunget til løbende at holde øje med værdiudviklingen på.

Desuden bør beløbet fremover reguleres i henhold til § 20 i personskatteloven. Herved tilsikres, at grænsen ikke løbende udhules.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Beløbsgrænsen for investeringsgoder har været uændret 100.000 kr. siden 2008. Grænsen blev i 2008 forhøjet fra 75.000 kr. til 100.000 kr. og i 1995 fra 50.000 kr. til 75.000 kr. Idet beløbsgrænsen ikke reguleres årligt, udhules værdien af grænsen løbende.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes at medføre et mindreprovenu på ca. 20 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

5.7 Forhøj beløbsgrænsen for tab på debitorer (småfordringer)

(og regulér fremover grænsen med prisudviklingen)

UDFORDRINGEN

Ifølge praksis er forudsætningen for, at et tab kan fradrages i momsgrundlaget, at tabet er konstateret. Konstatering af tab forudsætter efter momsloven og dens tilhørende retspraksis som udgangspunkt, at kreditor har foretaget indenretlige skridt for at konstatere tabet. I 2014 blev det på baggrund af en anbefaling fra Virksomhedsforum præciseret, at også interne rykkerprocedurer f.eks. i en intern inkassoafdeling, kan danne grundlag for, at et tab på en debitor anses for konstateret.

Dette udgangspunkt fraviges dog i dag for fordringer under 3.000 kr., således at tab under denne beløbsgrænse anses for konstateret i tilfælde, hvor der trods påkrav ikke indbetales, og videre inkassation derefter indstilles. Reglen sikrer, at virksomheder i tilfælde af fordringer under 3.000 kr. ikke er tvunget til at forfølge kravene med yderligere omkostningstunge skridt for at kunne fradrage tabet i momsgrundlaget.

For virksomhederne vil det imidlertid ofte være at kaste gode penge efter dårlige at forfølge en række mindre krav, der ligger over den nuværende grænse på 3.000 kr. Manuelle procedurer som interne inkassoprocedurer er uforholdsmæssigt omkostningskrævende særligt, hvis der ingen udsigt er til, at yderligere skridt vil medføre en betaling. Overdragelse til inkasso vil også medføre øgede omkostninger.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør forhøje beløbsgrænsen for tab på debitorer fra de nuværende 3.000 kr. til omkring 10.000 kr. Desuden bør beløbet fremover reguleres i henhold til § 20 i personskatteloven, således at grænsen ikke udhules af inflationen. En grænse på 10.000 kr. vil sikre en bedre balance imellem, hvornår det reelt kan betale sig at forfølge et krav i forhold til de medfølgende omkostninger.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det skal bemærkes, at ved et tab på 10.000 kr. vil virksomheden selv tabe 8.000 kr. og derfor have et stærkt incitament til at forfølge krav, hvor der er en reel betalingsevne.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes at medføre et mindreprovenu på maks. 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

5.8 Indfør elektronisk momsrefusion til virksomheder uden for EU

UDFORDRINGEN

Ved tilbagebetaling af moms til virksomheder uden for EU skal indsendes blanket nr. 31.004 til Skattestyrelsen. Det skal i blanketten bl.a. oplyses, hvilket formål varerne og/eller ydelserne, der er omfattet af ansøgningen, er købt til.

Blanketten skal bilægges originale fakturaer eller importdokumenter med angivelse af de afgiftsbeløb, virksomheden har betalt. Endvidere skal ansøgningen bilægges en attestations fra en kompetent myndighed i virksomhedens hjemland, der bekræfter, at den pågældende virksomhed udøver erhvervsvirksomhed i det pågældende land (kan dog undlades, hvis virksomheden inden for det sidste år har sendt Skattestyrelsen en sådan dokumentation).

Det er et problem, at dokumenter, herunder originale dokumenter, skal sendes frem og tilbage med almindelig post. Det gør processen langsommelig; således er oplevet en sagsbehandlingstid på op til otte måneder, mens sagsbehandlingstiden i Sverige er 114 dage (gældende for oktober 2018). Desværre oplever virksomheder også, at dokumenter forsvinder i posten.

HVAD KAN VI GØRE?

Skatteministeren bør fastsætte regler om, at ansøgning om momsrefusion til virksomheder uden for EU kan foretages elektronisk i stedet for i papirform.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget vil bidrage til en øget digitalisering og lette virksomhedernes administrative byrder.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

6. Afgifter på virksomheder

I Danmarks opkræves en række afgifter på virksomhedernes input eller aktivitet. Afgifterne kan enten være begrundet i ønsket om at påvirke virksomhedernes adfærd eller skaffe penge til statskassen – eller begge dele.

Uanset hvad, så er det i alles interesse at reglerne vedrørende opgørelse og indbetaling af afgifterne er så enkel som mulig for virksomhederne – og for skattemyndighederne, som skal kontrollere at alt går rigtigt til. I nogle tilfælde betyder det, at man måske helt skulle overveje at droppe afgiften, og på den måde sænke både de direkte omkostninger ved at drive virksomhed i Danmark og de administrative omkostninger, den pågældende afgift giver anledning til.

DI har samlet en række forslag til at sænke afgiftsbyrden på danske virksomheder for på den måde at styrke konkurrenceevnen.

6.1 Let indberetningen af lønsumsafgift

UDFORDRINGEN

Lønsumsafgift er en afgift for virksomheder, der sælger momsfrie ydelser (eller ydelser pålagt nulmoms). Afgiften tager udgangspunkt i virksomhedens lønninger og/eller virksomhedens skattemæssige overskud.

Der findes i alt fire metoder til at beregne afgiftsgrundlaget. Det er virksomhedens aktivitet og organisationsform, der afgør metodevalget, og dermed hvilket beløb der er virksomhedens afgiftsgrundlag:

- Metode 1 omfatter virksomheder med anden økonomisk virksomhed, der mod betaling leverer ydelser, som ikke er momspligtige. Det drejer sig blandt andet om organisationer, fonde og foreninger samt lotterier og spil om penge.
- Metode 2 omfatter virksomheder i den finansielle sektor.
- Metode 3 omfatter virksomheder, som udgiver og importerer aviser.
- Metode 4 omfatter øvrige lønsumsafgiftspligtige virksomheder.

For alle virksomheder, der er pålagt lønsumsafgift, eksisterer en bagatelgrænse, således at der først skal betales afgift for indkomståret, hvis afgiftsgrundlaget overstiger 80.000 kr. I så fald skal virksomheden indberette lønsummen hvert kvartal, idet virksomheder inden for den finansielle sektor dog skal afregne hver måned.

Da lønsumssatsen imidlertid varierer, betyder bagatelgrænsen, at virksomheder i den finansielle sektor som minimum vil skulle indbetale 12.240 kr. om året i lønsumsafgift (2025-satser), mens øvrige virksomheder vil skulle betale hhv. 5.096 kr., 2.832 kr. og 3.296 kr. afhængig af om metode 1, 3 eller 4 finder anvendelse.

Det betyder, at f.eks. små ejerforeninger kan opleve, at deres kassesemester kvartalsvist inden for en vis tidsfrist skal opgøre og afregne en lønsumsafgift på under 4.000 kr. årligt. Hvis fristen ikke overholdes, pålægges ejerforeningen gebyrer.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage, at der ved mindre årlige lønsumsafgiftsbetalinger – f.eks. under 6.000 kr. årligt – kun skal angives/afregnes én gang årligt.

Konkret kan forslaget udformes på mindst to måder: Enten kan bagatelgrænsen differentieres efter metoden, eller bagatelgrænsen kan suppleres med en metodespecifik bagatelgrænse, således at hvis lønsumsafgiftsgrundlaget er mindre end den afregningsgrænse, der svarer til, at virksomheden netop skal betale 6.000 kr. i årlig lønsumsafgift, skal virksomheden have mulighed for at afregne afgiften årligt.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det bør bemærkes, at DI andetsteds foreslår en afskaffelse af lønsumsafgiften for virksomheder, der udgiver og importerer aviser (i sammenhæng med afskaffelsen af nulmomsen på aviser).

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

6.2 Beskat præmier ud fra anskaffelsespris

UDFORDRINGEN

Skattereglerne kræver i en række tilfælde, at der – med henblik på beregning af afgift – skal fastsættes en markedspris på produkter og services, som ikke er handlet mellem uafhængige parter. I nogle tilfælde er dette et relativt overkommeligt problem, fordi det omtalte produkt er almindeligt tilgængeligt på markedet. I andre tilfælde er der tale om et unikt fremstillet produkt, som ikke umiddelbart er tilgængeligt ”på markedet”, hvorfor virksomheden – og efterfølgende skattemyndighederne – er tvunget til at gøre sig overvejelser om sammenlignelige produkter.

Det sidste gælder f.eks., når spilafgiften skal beregnes af gevinster, der overstiger bundfradraget på 750 kr. I mange tilfælde er der tale om varer, der er importeret netop for at blive brugt som gevinster, og hvor varen ikke findes i almindelig handel på det danske marked. I andre tilfælde findes varen måske nok i den almindelige handel – men til varierende priser.

Virksomheden skal i sådanne tilfælde udregne og dokumentere en fiktiv markedspris, som den efterfølgende skal beregne spilafgiften på baggrund af. Markedsprisen kan blive udfordret af Skatteforvaltningen, og det kan føre til en efterfølgende skattesag. Det medfører store administrative byrder for virksomhederne, uigennemsigthed i skattelovgivning og forskellig-artede afgørelser. Desuden stiller det sig hindrende i vejen for en digitalisering af skatte-opkrævningen.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør indføre en skematisk regel for beregningen af afgiftsværdien på varer, der udloddes som gevinster, når disse er anskaffet under observation af armslængdeprincippet (enten af en uafhængig tredjepart eller under observation af gældende transfer pricing-regler). Den afgifts-pligtige værdi kan f.eks. tage udgangspunkt i indkøbsprisen for varen tillagt en procentsats (f.eks. 5 pct.) samt moms.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Den foreslåede løsning kan ikke umiddelbart anvendes, hvis der er tale om en vare doneret til præmieudbyderen, eller som præmieudbyderen selv har fremstillet. DI opfordrer dog til, at det overvejes, om også der her kan findes en simpel, skematisk fastsættelse af afgiftsgrundlaget, der ikke kræver, at der skønnes en markedsværdi. Ved præmier doneret til velgørende formål kunne der evt. være tale om fritagelse for præmieafgift. Dette vil i givet fald medføre et beskedent mindreprovenu.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

DI anbefaler, at forslaget gennemføres provenuneutralt ved at ”tillægsprocenten” fastsættes på det niveau, der sikrer uændret provenu i forhold til i dag.

6.3 Afskaf registreringsafgiften på fly

UDFORDRINGEN

Som led i aftalen om finansloven 2020 blev den daværende regering (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet enige om at genindføre den registreringsafgift på fly, som blev afskaffet med virkning fra 1. april 2019. Afgiften blev genindført med virkning fra 2021.

Konkret er der tale om en regeringsafgift på 0,1 pct. af flyets værdi, og en afgift for registrering af panteret-tigheder i fly på 0,1 pct. af pantets værdi. For registrering af pant i fly, der vejer under 5.700 kg, eller som er registreret godkendt til højst 10 passagerer, udgør afgiften 1,5 pct. af pantets værdi.

Afgiften forventes alene at bidrage med 5 mio. kr. i skatteindtægter, hvilket skal ses i forhold til de uheldige konsekvenser, genindførelsen afstedkom for de berørte virksomheder mv. Som alle andre afgifter kræver også denne afgift administration i såvel de berørte virksomheder som hos skatte-myndighederne.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe registreringsafgiften på fly for at reducere administrativt bøvvl hos både virksomheder og skattemyndigheder.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Afgiftens genindførelsen har medført, at vilkårene for indregistrering af fly igen er blevet mere uensartede på tværs af de skandinaviske lande.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Som anført vil en afskaffelse af afgiften alene reducere statens indtægter med omkring 5 mio. kr. årligt.

6.4 Beskat ”mandskabsvogne” efter samme regler som ”specialindrettede varebiler”

(og med samme fleksible muligheder for anvendelse)

UDFORDRINGEN

Mandskabsvogne på gule plader er en meget praktisk type køretøj, der giver virksomheder mulighed for at transportere medarbejdere på to sæderækker, det vil sige i praksis op til seks personer. Samtidig kan de medbringe både værktøj, udstyr og materialer.

I modsætning til andre gulpladebiler er mandskabsvogne fritaget for registreringsafgift. Til gengæld er der meget strenge regler for deres anvendelse. En mandskabsvogn må således kun anvendes til transport til og fra virksomhedens arbejdspladser, men ikke fra en midlertidig arbejdsplads (f.eks. en byggeplads) til et midlertidigt overnatningssted (pavillon-by, hotel eller campingplads). Det er heller ikke tilladt at anvende mandskabsvognen til at hente frokost/indkøbe mad i arbejdstiden, eller til at samle medarbejdere op på vej mellem arbejdsstederne.

Sanktionerne for at overtræde reglerne er særdeles hårde: Registrering som almindelig personbil, ofte til en afgift på flere hundrede tusinde kr.

De restriktive regler for anvendelsen af mandskabsvogne betyder at mange virksomheder fravælger bilypen. I stedet anvender virksomhederne ofte flere almindelige varevogne, hvilket belaster klimaet, øger trængslen på vejene og øger virksomhedernes omkostninger.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ophæve fritagelsen for registreringsafgift for mandskabsvogne på gule plader og gøre reglerne for både registreringsafgift og anvendelse ens med de regler, der gælder for specialindrettede varebiler. Konkret vil registreringsafgiften herefter udgøre 50% af den afgiftspligtige værdi over 84.000 kr. (2025-niveau), dog maksimalt 47.000 kr. pr. vogn (maksimal afgift for kasse-biler, pick-upper mv. over 3 tons).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det vil være entydigt positivt for klima, trængsel, byggeomkostninger og virksomhedernes omkostninger til og administration af bilparken, hvis mandskabsvogne kan anvendes i samme udstrækning som specialindrettede varebiler. Et mere ensrettet regelsæt for bilernes anvendelse vil desuden mindske fejl.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Ophævelsen af afgiftsfritagelsen på mandskabsvogne må forventes at medføre et beskedent merprovenu på ca. 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

6.5 Afskaf afgiften på pvc-folier

UDFORDRINGEN

Som led i aftalen om finansloven 2020 blev den daværende regering (Socialdemokratiet) samt Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet enige om at genindføre (og fordoble) afgiften på folier fremstillet af blød pvc med virkning fra 2021. Afgiften omfatter folier fremstillet af blød pvc, der er egnet til emballering af levnedsmidler, dvs. indpakningsfilm, husholdningsfilm og lignende. Afgiften på pvc-folier var ellers få år forinden blevet afskaffet med virkning fra 1. januar 2019 som en del af den aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer, der blev indgået i efteråret 2017 mellem den dengang daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) samt Dansk Folkeparti og det Radikale Venstre.

Aftalen fra efteråret 2017 indeholdt en række afgiftssaneringer – heriblandt afskaffelsen af afgiften på pvc-folier – anbefalet af et tværministerielt Saneringsudvalg, der havde til opgave at identificere afgifter, der var svære at administrere i praksis, og som gav et beskedent skatteprovenu i forhold til det betydelige administrative bøv, de afstedkom. I det lys er genindførelsen af afgiften et klart skridt i den forkerte retning i forhold til at få et enklere skattesystem, der er lettere for virksomheder at administrere - og for skattemyndighederne at kontrollere. Herudover øger afgiften alt andet lige produktionsomkostningerne for danske virksomheder og forringer dermed konkurrenceevnen.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør (igen) afskaffe afgiften på folier fremstillet af blød pvc, som pt udgør 43,71 kr. pr. kg folie. Som det blev fremhævet, da afgiften blev afskaffet i 2017, vurderes afgiften ikke at have nogen nævneværdig adfærdsregulerende effekt på sundhed og miljø. Det skyldes, at pvc-folier primært anvendes i industrielle køkkener (ikke i nævneværdigt omfang i husholdningerne), som har behov for pvc-foliers særlige egenskaber. Derudover er pvc-folier til levnedsmidler omfattet af EU-regulering, hvorfor afgiften er udtryk for dobbeltregulering.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Samtidig med aftalen om at afskaffe afgiften på pvc-folier indgik samtlige Folketingets partier i efteråret 2017 en "Politisk aftale om ny Fælles Kemiindsats 2018-21". I aftalen indgår fem forskellige tiltag, der skal øge genanvendelsen af pvc. Så vidt DI er orienteret, opkræver ingen andre EU-lande afgift på pvc-folier.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

6.6 Afskaf arbejdsskadeafgiften

UDFORDRINGEN

Arbejdsskadeafgiften blev indført med virkning fra 2013 for at tilskynde virksomhederne til at fremme arbejdsmiljøet og mindske antallet af arbejdsulykker. Det var således oprindelig hensigten, at afgiften skulle udformes på en sådan måde, at den enkelte virksomhed kunne opnå en afgifts-besparelse ved at forbedre sit arbejdsmiljø (og nedbringe antallet af arbejdsulykker).

Allerede i forbindelse med den oprindelige udformning stod det imidlertid klart – som forudsagt af blandt andre DI – at det ikke kan lade sig gøre at udforme afgiften på en måde, der fører til adfærdsregulering i retning af færre arbejdsskader. Derved er der blevet tale om en ren fiskal afgift. En pengemaskine for staten og en skatteskrue for erhvervslivet – ikke mindst for byggeri, industri og landbrug, som betaler de højeste satser.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe arbejdsskadeafgiften med henvisning til at afgiften ikke kan indrettes på en måde, der tjener det oprindelige formål. Det vil reducere omkostningen ved at have danske arbejdspladser – især inden for de erhverv, som betaler de højeste satser.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Som anført varierer afgiften alt efter erhverv, idet f.eks. byggeri, landbrug og industri betaler de højeste satser. Da disse erhverv er særlig udbredt uden for de større byer, er afgiften også kontra-produktiv i forhold til at skabe og fastholde arbejdspladser uden for de større byer.

Et bredt flertal af Folketingets partier (S, V, SF, RV, KF, DD, DF, NB, LA og Alt.) indgik i september 2022 en aftale om et forbedret arbejdsskadesystem, der blandt andet indebærer at et merprovenu på 100 mio. kr. fra og med 2031 anvendes til at nedsætte arbejdsskadeafgiften.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et statsligt provenutab på ca. 500 mio. kr. årligt frem til 2030 og herefter 400 mio. kr. årligt.

6.7 Indfør ensartet lav elafgift for alle virksomheder

UDFORDRINGEN

Over de senere år er der – med brede politiske flertal – gennemført en række lempelser af elafgiften på danske virksomheder med det formål at fremme elektrificeringen og dermed et skifte væk fra fossile brændsler. Lempelserne har haft som konsekvens, at alle momspligtige virksomheder siden 2023 har haft adgang til en lav, ensartet elafgift svarende til EU's mindstesats på 0,4 øre/kWh. Dette gælder uanset, om der er tale om el til proces eller opvarmning.

Dette efterlader således alene de relativt få ikke-momspligtige virksomheder med en elafgift, der svarer til den, der opkræves på private husstande. Det gælder dels lønsumsafgiftspligtige virksomheder (dagblade, banker, læger, etc.) og dels kulturelle ikke-momspligtige virksomheder (f.eks. museer, gallerier etc.). Elafgiften for disse virksomheder udgør 69,3 øre/kWh i 2025, faldende til 60,1 øre/kWh i 2030.

Det forhold, at disse relativt få virksomheder fortsat betaler den almindelige elafgift, er bidragende til, at resten af erhvervslivet – og skattemyndighederne – er tvunget til at administrere en refusionsordning, der sikrer, at den endelige elafgift på den enkelte virksomhed svarer til det aftalte: Først betaler samtlige danske virksomheder altså den almindelige elafgift; og herefter kan samtlige momspligtige virksomheder søge om at få 99,4 pct. af denne afgift refunderet.

Refusionsordningen er unødigt komplicerende og desuden belastende for virksomhedernes likviditet. Hertil kommer, at der ikke er nogen saglig begrundelse for at udelukke de ikke-momspligtige virksomheder fra at nyde godt af den lave elafgift.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør udvide den nedsatte elafgift til også at omfatte alle ikke-momspligtige virksomheder. Hvis forslaget gennemføres, vil der fremover være en fuldstændig ensartet beskatning af el på tværs af alle dele af dansk erhvervsliv. Det vil samtidig fjerne behovet for den eksisterende refusionsordning således, at virksomhederne allerede fra starten kan betale den fastsatte, lave afgift.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Den høje elafgift på ikke-momspligtig virksomhed giver blandt andet store udfordringer for energikrævende kulturelle virksomheder som f.eks. akvarier.

I de få tilfælde, hvor en virksomhed og private husstande deler den samme elmåler vil refusionsordningen nødvendigvis skulle bibeholdes således, at der skal søges om refusion for den del af elektriciteten, der anvendes i virksomheden.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget om at udvide den lave elafgift på erhvervslivet til også at omfatte ikke-momspligtige virksomheder skønnes i 2025 at ville give anledning til et årligt provenutab på ca. 200 mio. kr. i 2025. Da den almindelige elafgift vil falde frem til 2030 vil forslaget forventeligt blot medføre et provenutab på ca. 120 mio. kr. i 2030.

6.8 Afskaf afgiften på intern overskudsvarme

UDFORDRINGEN

Udnyttelse af virksomhedernes overskudsvarme – den varme, som er et biprodukt af virksomhedernes produktion – er et afgørende redskab i opfyldelsen af Danmarks ambitiøse klimamålsætning. Det skyldes, at overskudsvarmen kan fortrænge varme produceret af fossile brændsler og dermed nedbringe CO₂-udledningen.

Tidligere har reglerne stået i vejen for en effektiv udnyttelse af overskudsvarmen, men med L 60, som blev vedtaget 21. december 2021, blev en stor del af udfordringen løst, da Folketinget fjernede afgiften på såkaldt ekstern overskudsvarme (overskudsvarme, der f.eks. afsættes på fjernvarmenettet under energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. kapitel 4 c i lov om varmeforsyning).

L 60 afgiftsfritog imidlertid ikke på samme måde den interne overskudsvarme, dvs. den del af overskudsvarmen, som en virksomhed selv måtte aftage til opvarmning af virksomhedens egne bygninger. For den interne overskudsvarme kræver lovgivningen således, at der fortsat betales en afgift på 28,2 kr. per GJ (2025-niveau) for den del af overskudsvarmeforbruget, det overstiger et prisloft, som hvert år fastsættes på nationalt plan af Forsyningstilsynet.

Trods de politiske hensigter betyder de komplicerede afgiftsregler, at tilskyndelsen til at nyttiggøre den interne overskudsvarme mindskes, hvilket er til ugunst for den grønne omstilling. Afgiften betyder, at de nødvendige investeringer i at kunne udnytte varmen ikke foretages – og at virksomhederne i stedet aftager varme fra fjernvarmenettet eller bruger fossile brændsler til opvarmning.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør helt fjerne afgiften på udnyttet intern overskudsvarme for at fremme udnyttelsen og forenkle administrationen. Således vil al overskudsvarme – uanset om det er internt eller eksternt – blive behandlet ens.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Som anført ovenfor er overskudsvarmeafgiften allerede afskaffet på den del af overskudsvarmen som sælges til fjernvarmenettet (ekstern overskudsvarme). Her gælder imidlertid et ”prisloft”, som betyder, at mange projekter ikke kan betale sig. DI foreslår tillige en afskaffelse af dette prisloft.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et statsligt mindreprovenu på ca. 30 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

6.9 Afskaf erhvervslivets rumvarmeafgift

(og sænk CO₂-afgiften på kvoteomfattet varme)

UDFORDRINGEN

Med vedtagelse af den grønne skattereform for industri mv. (2022) vil danske virksomheder frem mod 2030 betale en gradvis højere CO₂-afgift på deres fossile brændsler. Virksomheder omfattet af EU's CO₂-kvotesystem får en nedsat CO₂-afgift; men den kommer så oveni udgiften til CO₂-kvoterne, hvor EU samtidig har aftalt en gradvis udfasning af gratiskvoter. For den del af energiforbruget, der anvendes til selve produktionen (procesenergi) har kvoteomfattede virksomheder således udsigt til en samlet CO₂-pris, der er godt 1½ gange højere, end hvad der gælder ikke-kvotevirksomhederne.

For den del af virksomhedernes energiforbrug, der anvendes til 'komfortvarme' eller '-køling' til gavn for medarbejderne, opkræver Danmark imidlertid en rumvarmeafgift, som gør dette energi-forbrug betydeligt dyrere end procesenergi. For kvoteomfattede virksomheder gælder endvidere, at denne del af energiforbruget er pålagt den fulde danske CO₂-afgift – oveni kvoteprisen.

Foruden en direkte merudgift giver opdelingen mellem procesenergi og rumvarme-energi anledning til betydelige administrative byrder i samtlige virksomheder med produktion baseret på fossil energi – altså præcis de virksomheder, der burde fokusere alle deres ressourcer på at reducere deres afhængighed af fossile energikilder, samtidig med at de holder sig konkurrence-dygtige med omverden: Virksomhederne er tvunget til at opsætte bimålere for at kunne skelne mellem energi anvendt til proces henholdsvis opvarmning / køling og efterfølgende at kunne dokumentere, hvilket forbrug der kan henføres til hvert af de to formål.

Ovenikøbet fungerer beskatningen i dag som en likviditetsbelastende refusionsordning, hvor virksomhederne i første omgang betaler den høje afgift af al deres fossile energiforbrug og herefter (typisk) får refunderet langt størstedelen af den betalte afgift – på den del af energiforbruget, der kan henføres til virksomhedens processer.

HVAD KAN VI GØRE

I lyset af den stigende CO₂-afgift (som omfatter al virksomhedens fossile energiforbrug) bør Folketinget dels afskaffe rumvarmeafgiften og dels udbrede den reducerede CO₂-afgift på kvoteomfattede virksomheder til at omfatte alt deres energiforbrug (både procesenergi og energi til komfortvarme/-køling). Dermed vil virksomhedernes afgift på fossil energi blive ensartet uanset anvendelse, svarende til reglerne for virksomhedernes afgift på el (kvoteomfattede virksomheder vil fortsat betale en højere samlet CO₂-pris end ikke-kvotekomfattede virksomheder – men for den enkelte virksomhed vil prisen ikke længere afhænge af anvendelsen).

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Kun godt 10 pct. af virksomhedernes fossile energiforbrug anvendes til komfortvarme/-køling. Næsten 90 procent anvendes til proces.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at i 2030 medføre et varigt mindreprovenu på godt 300 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

7. Selskabsbeskatning

I en globaliseret verden er det vigtigt for virksomhedernes konkurrenceevne, at de danske selskabsskatte-regler følger international standard og ikke gøres unødigt komplicerede. Også på indenlandsk niveau bør unødige administrative byrder undgås.

DI's forslag vedrørende selskabsbeskatning sigter derfor bl.a. på mere ensartede regler i forhold til udlandet og på at undgå unødige administrative byrder eksempelvis, når virksomheder skal tage stilling til, om der er eller ikke er fradrag for eksterne omkostninger ved udvidelse eller omstrukturering af virksomheden.

7.1 Afskaf særregel om tynd kapitalisering

UDFORDRINGEN

I 1998 indførte Danmark regler om såkaldt "tynd kapitalisering". Reglerne har til formål at modvirke en flytning af skattetilsvær fra Danmark til udlandet ved, at herværende datterselskaber af udenlandske selskaber finansieres med højt forrentede koncerninterne lån, der medfører uforholdsmæssig stor fremmedkapital i forhold til egenkapital.

OECD's fælles standarder mod udhuling af skattegrundlaget (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS) indeholder i Action 4 en bedste praksis til forebyggelse af skatteundgåelse ved brug af renteudgifter. Standarden anbefaler en fælles tilgang til problemstillingen baseret på en regel, der begrænser en virksomheds fradrag for renter til en procentdel af indkomsten før renter, skatter og afskrivninger (Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation and Amortization, EBITDA).

Mere end 140 lande indgår i et såkaldt Inclusive Framework, der arbejder på at gennemføre bl.a. BEPS-anbefalingen om forebyggelse af skatteundgåelse ved brug af renteudgifter. EU's skatteundgåelsesdirektiv indeholder derfor også en rentebegrænsningsregel på grundlag af en EBITDA-regel. Danmark har indført direktivets EBITDA-regel, men fastholder alligevel de gamle danske særregler, herunder reglen om tynd kapitalisering. Dette er ikke i strid med EU's skatteundgåelsesdirektiv, men må anses for en afvigelse fra international praksis.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe den danske særregel om tynd kapitalisering, da den nye EBITDA-regel udgør et tilstrækkeligt værn mod tynd kapitalisering.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Efter de nugældende danske regler sker en eventuel fradragsbeskæring først efter reglerne om tynd kapitalisering, derefter efter reglerne om renteloft og endelig efter EBITDA-reglen.

En tilretning til international standard vil i høj grad gøre det lettere for danske virksomheder at udvide deres aktiviteter til udlandet og gøre det lettere for udenlandske virksomheder at etablere aktivitet eller investere i Danmark. Der må også forventes at forekomme færre tilfælde af dobbelt-beskatning og dobbelt ikke-beskatning, når reglerne følger samme standard.

Følger de danske regler international standard, vil det lette Skatteforvaltningens kontrol af virksomhedernes internationale forhold, ligesom den rette fortolkning af reglerne lettere fastlægges, når udenlandske myndigheders afgørelser mv. kan anvendes som fortolkningsbidrag.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes umiddelbart at give anledning til et begrænset provenutab, som evt. kan dækkes ved at sænke beløbsgrænsen i EBITDA-reglen. En forenkling af rentebegrænsningsreglerne kan dog ende som en nettogevinst for statskassen som følge af den fordel, standardiseringen medfører i forhold til at tiltrække og fastholde internationale virksomheder.

7.2 Afskaf særregel om renteloft

UDFORDRINGEN

I 2007 indførte Danmark regler om fradragsbeskæring for renteudgifter og kurstab mv. – det såkaldte renteloft. Renteloftet betyder, at indkomstårets nettofinansieringsudgifter alene kan fradrages i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardrente. Beskæringen kan dog maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio. kr. I modsætning til reglerne om tynd kapitalisering (se forslaget herom) beskærer renteloftet ikke blot fradragsretten for koncerninterne renteudgifter og kurstab mv., men også for renteudgifter og kurstab til uafhængige långivere, dvs. al gæld.

OECD's fælles standarder mod udhuling af skattegrundlaget (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS) indeholder i Action 4 en bedste praksis til forebyggelse af skatteundgåelse ved brug af renteudgifter. Standarden anbefaler en fælles tilgang til problemstillingen baseret på en regel, der begrænser en virksomheds fradrag for renter til en procentdel af indkomsten før renter, skatter og afskrivninger (Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation and Amortization, EBITDA). Mere end 140 lande indgår i et såkaldt Inclusive Framework, der bl.a. arbejder på at gennemføre BEPS-anbefalingen.

EU's skatteundgåelsesdirektiv indeholder derfor også en rentebegrænsningsregel på grundlag af en EBITDA-regel. Danmark har indført direktivets EBITDA-regel, men fastholder alligevel de gamle danske særregler, herunder renteloftet. Dette er ikke i strid med EU's skatteundgåelsesdirektiv, men må anses for en afvigelse fra international praksis, der komplicerer de danske skatteregler unødigt.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør afskaffe den danske særregel om renteloft, da den nye EBITDA-regel udgør tilstrækkeligt værn mod skatteundgåelse ved brug af renteudgifter.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Efter de nugældende danske regler sker en eventuel fradragsbeskæring først efter reglerne om tynd kapitalisering, derefter efter reglerne om renteloft og endelig efter EBITDA-reglen. En tilretning til international standard vil i høj grad gøre det lettere for danske virksomheder at udvide deres aktiviteter til udlandet og gøre det lettere for udenlandske virksomheder at etablere aktivitet eller investere i Danmark. Der må også forventes at forekomme færre tilfælde af dobbeltbeskatning og dobbelt ikke-beskatning, når reglerne følger samme standard.

Følger de danske regler international standard, vil det lette Skatteforvaltningens kontrol af virksomhedernes internationale forhold, ligesom den rette fortolkning af reglerne lettere fastlægges, når udenlandske myndigheders afgørelser mv. kan anvendes som fortolkningsbidrag.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes umiddelbart at give anledning til et begrænset provenutab, som evt. kan dækkes ved at sænke beløbsgrænsen i EBITDA-reglen. En forenkling af rentebegrænsningsreglerne kan dog ende som en nettogevinst for statskassen som følge af den fordel, standardiseringen medfører i forhold til at tiltrække og fastholde internationale virksomheder.

7.3 Indfør fradrag for eksterne omkostninger til udvidelse mv. af virksomheder

UDFORDRINGEN

I 2017 blev det lovfæstet, at virksomheder kan fratække erhvervsmæssige lønudgifter og tilknyttede erhvervsmæssige udgifter. Formålet var på en enkel og let administrérbar måde at sikre virksomhederne fradrag for erhvervsmæssige lønudgifter mv., uanset om medarbejderne beskæftiger sig med virksomhedens løbende drift eller eksempelvis udfører arbejde i forbindelse med udvidelse af virksomheden – også i de tilfælde, hvor overvejelserne om udvidelse af virksomheden ikke konkret effektueres.

Imidlertid gives fortsat ikke fradrag for virksomheders eventuelle eksterne omkostninger i forbindelse med udvidelse eller omstrukturering. Denne manglende fradragsadgang giver anledning til administrativt bøvl i virksomhederne, idet den fordrer, at der løbende tages stilling til eksterne omkostninger med henblik på at afklare, om omkostningerne relaterer sig til at ”erhverve, sikre og vedligeholde indkomst”, eller om de relaterer sig til egentlige udvidelser af den eksisterende virksomhed.

For mindre virksomheder er opdelingen især et problem, da sådanne virksomheder (i modsætning til større virksomheder) sjældent har mulighed for at internalisere omkostningerne (ansætte eksperter frem for at købe sig til ekstern konsulentbistand).

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør udvide fradragsretten for interne omkostninger til også at omfatte eksterne omkostninger vedrørende udvidelse og omstrukturering af virksomheden.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Baggrunden for lovindgrebet i 2017 var to domme fra Højesteret samme år, der fastslog, at der ikke var hjemmel i skattelovgivningen til at fradrage lønudgifter, der vedrører etablering af ny virksomhed eller udvidelse af eksisterende virksomhed.

Hensigten med lovindgrebet var at sikre grundlag for at videreføre hidtidig praksis, idet opfattelsen var, at udgifterne i praksis hidtil generelt var blevet fradraget. Nærværende forslag søger at udvide denne fradragsret til eksterne omkostninger, idet det er uhensigtsmæssigt at behandle eksterne omkostninger anderledes end interne omkostninger.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Udvidelsen af fradragsretten til også at omfatte eksterne omkostninger vurderes at ville give anledning til et provenutab på godt 300 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

7.4 Indfør generelt fradrag for erhvervmæssige udgifter som driftsomkostning

(bortset fra klart definerede tilfælde, hvor udgiften skal afskrives)

UDFORDRINGEN

Efter gældende regler er der normalt fradrag for udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Derimod er der som udgangspunkt ikke fradrag for udgifter vedrørende indkomstgrundlaget, dvs. anlægs- og etableringsudgifter. Over årene er der indført særlige lovbestemmelser, som betyder at indkomst vedrørende indkomstgrundlaget i vidt omfang er blevet skattepligtigt. Der er opstået en u hensigtsmæssig asymmetri mellem den skattemæssige behandling af indtægter og udgifter. Det påpegede Skattelovrådet i [Driftsomkostningsbetænkning 1221/1991](#), hvor Skattelovrådet foreslog, at driftsomkostningsbegrebet forenkles og moderniseres, således at alle erhvervmæssige udgifter kan fradrages, medmindre særlige lovregler udelukker fradragsretten. Forslaget betød at også anlægs-/etableringsudgifter skal være fradragsberettigede.

Skattelovrådets forslag blev ikke fulgt. I stedet er der blevet indført en række særbestemmelser afgrænset til bestemte udgiftstyper. Særbestemmelserne skaber uklarhed og vilkårlighed om, hvilke udgifter der er fradragsberettigede. Særbestemmelserne fører også til kompleksitet og øgede administrative byrder.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør følge forslaget i Driftsomkostningsbetænkningen og vedtage lovgivning om, at alle erhvervmæssige udgifter som udgangspunkt er fradragsberettigede som driftsomkostning i det indkomstår, udgiften afholdes. Mere afgrænsede lovbestemmelser om fradrag, der herefter ikke længere vil være relevante, ophæves.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Udgifter vedrørende anskaffelser, der kan anvendes af virksomheden i en længere årrække vil forsat skulle afskrives. Det er vigtigt med en enkel og klar afgrænsning mellem udgifter der kan fratrækkes som driftsomkostning i indkomståret, og udgifter der skal afskrives.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det er forbundet med endog meget stor usikkerhed at skønne over en så omfattende omlægning. Det bør således – og under alle omstændigheder – bero på en konkret samlet vurdering i forbindelse med en større omlægning af lovgivningen med udgangspunkt i anbefalingerne fra Driftsomkostningsbetænkningen.

7.5 Juster reglen om samhørende småaktiver

UDFORDRINGEN

Hvis en virksomhed anskaffer mindre driftsmidler med en anskaffelsessum på 34.400 kr. (2025-sats) eller derunder, kan virksomheden vælge at behandle anskaffelsessummen på samme måde som driftsudgifter, der trækkes fuldt ud fra i indkomståret i stedet for at afskrives over en årrække.

Herfra gælder den begrænsning, at aktiver, der er bestemt til at fungere sammen med allerede anskaffede aktiver, ikke kan straksafskrives, såfremt den samlede anskaffelsessum overstiger grundbeløbet på 34.400 kr. Denne begrænsning giver anledning til uklare skøn og administrativt besvær, når virksomheder skal tage stilling til, om et givent aktiv er bestemt til at virke sammen med allerede anskaffede aktiver.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør forenkle reglen om samhørende aktiver, således at den kun kan anvendes på aktiver, der er strengt komplementære og altså er konstrueret til at virke sammen med hinanden – og ikke blot med tilsvarende andre aktiver. F.eks. bør en printer og computer anses for to aktiver.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Som eksempler på aktiver, der kan være bestemt til at virke sammen med allerede anskaffede aktiver oplyser skattemyndighederne: Dele der bygges sammen til en reol; stilladsdele; køkkenelementer der bygges sammen til ét færdigt køkken; husdyrbure; samt computere og printere. Sådanne aktiver vil i dag kunne anses for at være ét driftsmiddel, selvom de er separate aktiver.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

7.6 Indfør fuld lempelse for betalt udenlandsk skat

UDFORDRINGEN

Selv om det som udgangspunkt er meningen, fjerner de danske skatteregler i mange tilfælde ikke dobbeltbeskatning – altså situationer, hvor en dansk virksomhed ender med at være skattepligtig af samme indkomst i både Danmark og udlandet. Det skyldes, at udlandet beskatter bruttoindkomsten (dvs. uden fradrag af omkostninger), hvorimod lempelsen i den danske skat beregnes ud fra en udenlandsk nettoindkomst (benævnt ”nettoprincippet”).

Nettoprincippet blev indført i 1993 for at forhindre skattearbitrage i form af investering af lånt kapital i udenlandske finansielle aktiver, hvor lånerenten fragår i den danske indkomstopgørelse, mens den udenlandske kapitalindkomst indgår i lempelsesberegningen med bruttobeløbet. Selv om bestemmelsen har dette specifikke sigte, er kravet om anvendelse af nettoprincippet gjort generelt. Konsekvensen er, at virksomheder i forbindelse med almindelige forretningsmæssige dispositioner i udlandet rammes af dobbeltbeskatning, som bestemmelsen ikke afhjælper.

Reglen medfører desuden betydelige administrative byrder. Eksempelvis fremgår det af en dom fra Vestre Landsret fra 2016, at en virksomhed for hver enkelt udgift skulle foretage en konkret vurdering af, om udgiften kunne anses at vedrøre den danske eller den udenlandske indkomst. Da virksomheden ikke havde foretaget en sådan konkret vurdering, kunne udgifterne ifølge dommen ikke anses at vedrøre alene den danske eller den udenlandske indkomst.

Opgørelsen af nettoindkomsten er en helt selvstændig opgørelse, der betinger, at virksomheden gennemgår samtlige udgiftsposter og deler dem op i tre kategorier: Én der direkte vedrører anden indkomst end den lempelsesberettigede udenlandske indkomst, én der direkte vedrører den lempelsesberettigede udenlandske indkomst, og én der ikke direkte kan henføres til hverken anden indkomst eller den lempelsesberettigede udenlandske indkomst. Nettoindkomsten udgør summen af den skattepligtige lempelsesberettigede udenlandske bruttoindkomst fratrukket direkte og fradragsberettigede udgifter og en forholdsmæssig andel af de ikke-direkte og fradragsberettigede omkostninger.

Reglen er særdeles kompliceret og byrdefuld at administrere for virksomhederne og for Skatteforvaltningen at kontrollere.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør ændre reglen, således at der på en enklere måde sikres fuld lempelse for dobbeltbeskatning.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Dobbeltbeskatning er ødelæggende for den enkelte virksomhed og skader på længere sigt landene ved at begrænse den internationale økonomiske aktivitet.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes at medføre et mindre provenu på maksimalt 200 mio. kr.

7.7 Giv mikrovirksomheder adgang til at geninvestere hele deres overskud

UDFORDRINGEN

Skattereglerne er meget ressourcekrævende at forstå og administrere, hvilket har særlig betydning for de mindste virksomheder, hvor de relative administrative omkostninger er størst og udgør helt op til omkring halvdelen af de betalte skatter (jf. f.eks. EU-Kommissionen, "Tax compliance costs for SMEs", EU-Kommissionen, 2018).

Danske virksomheder bruger ca. 14 mia. kr. på interne timer og professionel rådgivning om året for at kunne efterleve de administrative krav i reguleringen vedrørende regnskab og bogføring samt skatter og afgifter, hvilket er næsten halvdelen af de samlede administrative byrder (jf. Virksomhedsforum for Enklere Regler, 2014).

Oven i det har iværksættere sværere ved at rejse kapital end mere modne virksomheder, da de endnu ikke har vist, at de kan tjene penge over længere tid. De har samtidig typisk brug for at investere i virksomheden for at vokse sig større og videreudvikle forretningsideen. Derfor er det en udfordring for dem, at den traditionelle selskabsbeskatning af de løbende overskud begrænser deres muligheder for at investere.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør give de mindste danske virksomheder mulighed for at vælge en særlig skatteordning, hvor de ikke betaler løbende selskabsskat, så længe de ikke udlodder noget overskud til ejerne (alt geninvesteres). Det giver virksomhederne en bedre likviditet, bedre mulighed for at investere i udviklingen af virksomheden og meget reducerede administrative byrder.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Forslaget kan afgrænses til at gælde de ca. 80.000 danske mikrovirksomheder, der efter EU's almindelige definition beskæftiger mindre end 10 personer, og hvis årlige omsætning eller årlige samlede balance ikke overstiger 2 mio. euro. Forslaget vil ikke påvirke beskatningen af ejerne.

Ordningen kan evt. være tidsbegrænset, sådan at den ophører efter en årrække (eller når virksomheden vokser ud af ordningen – eller begynder at ville udlodde overskud til ejerne).

Ordningen kan opfattes som en forlængelse af indkomstskatteåret, således at overskuddet for perioden – i stedet for at blive opgjort og beskattet årligt – først opgøres, når virksomheden træder ud af ordningen.

Hvis ordningen er en succes kan den udvides til at gælde større virksomheder eller tidsbegrænsningen kan lempes/afskaffes.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget medfører på kort sigt et tab for statskassen, fordi beskatning udskydes. Baseret på mikrovirksomhedernes samlede selskabsskattebetaling på ca. 9 mia. kr. og erfaringerne fra udlandet, vil et skøn være, at forslaget isoleret set på kort sigt vil medføre et provenutab for statskassen i størrelsesordenen 0,5 til 1,0 mia. kr. i umiddelbar effekt, som dog forventes helt eller delvist udlignet ved højere beskatning på sigt.

7.8 **Opdatér CFC-skattereglerne i lyset af nye internationale regler om minimumsbeskatning**

UDFORDRINGEN

De danske CFC-skatteregler (Controlled Foreign Company) har til formål at forhindre, at danske virksomheder flytter såkaldte mobile indkomster til udenlandske datterselskaber i lavskattelande for på den måde at minimere skattebetalingen. Reglerne indebærer, at danske moderselskaber under visse betingelser skal medregne indkomsten fra deres udenlandske datterselskaber i deres danske skattepligtige indkomst.

I 2022 blev CFC-reglerne i EU skatteundgåelsesdirektivet (ATAD) implementeret i dansk lovgivning. For ikke at lempe de daværende danske CFC-skatteregler blev disse tilpasset (men ikke erstattet af) de nye EU-regler. Det betyder, at de samlede danske CFC-skatteregler i nogen grad afviger fra EU- og international standard og er mere komplekse og ressourcetrækvende at administrere for virksomheder og skattemyndigheder.

CFC-skattereglerne er i betydeligt omfang baseret på samme systematik som de nye regler om global minimumsbeskatning, om end beskatningen i udenlandske koncernselskaber efter minimumsskattereglerne forhøjes til 15 pct. effektiv skat, mens CFC-reglerne forhøjer til niveauet for dansk selskabsskat (22 pct.). Desuden gælder reglerne om global minimumsbeskatning alene koncerner med en omsætning på mindst 750 mio. euro eller ca. 5,6 mia. kr.

Sammenholdt med, at Danmark på grundlag af EU's skatteundgåelsesdirektiv i 2018 lovfæstede en generel anti-misbrugsregel, og at de internationale værnsregler mod skatteplanlægning samt skattemyndighedernes kontrol over de seneste år er styrket, er der grundlag for at tilpasse de danske CFC-skatteregler til international standard i EU skatteundgåelsesdirektivet.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør vedtage en lovændring af de danske CFC-skatteregler, så de gælder på samme vis som i de fleste øvrige EU-lande, hvor aktivitet i datterselskaber med substans som udgangspunkt undtages fra reglerne.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Tilpasning af de danske CFC-skatteregler til EU skatteundgåelsesdirektivet giver i sig selv en langt enklere administration af reglerne og betyder desuden, at udenlandske virksomheder og investorer vil være mere fortrolige med reglerne.

PROVENUMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget forventes ikke at give anledning til et væsentligt provenutab. Virksomheder engageret i aggressiv skatteplanlægning etablerer sig normalt ikke i Danmark.

8. Helt og delvist gennemførte forslag

Siden DI lancerede første version af nærværende simplificeringskatalog i 2019, er et mindre antal af forslagene blevet helt eller delvis gennemført. Konkret drejer det sig om nedenstående forslag:

Tilpasning af dansk EBIT-rentefradragsbegrænsningsregel til international EBITDA standard

Et bredt politisk flertal i Folketinget vedtog i december 2018 en lov om implementering EU skatteundgåelsesdirektivet. I den forbindelse blev den danske EBIT-rentefradragsbegrænsningsregel erstattet med EBIT-DA-reglen i EU skatteundgåelsesdirektivet, således som anbefalet af DI.

Afskaffelse af dokumentationskrav ved handel mellem danske koncernselskaber

Folketinget vedtog 25. november 2021 at lempe anvendelsesområdet for den særlige dokumentationspligt for visse rent nationale transaktioner, således at pligten kun finder anvendelse i de situationer, hvor forkerte afregningspriser i forbindelse med transaktionerne kan udnyttes til skattespekulation og skatteundgåelse. DI havde igennem længere tid arbejdet for en lempelse af reglerne.

Højere fradrag for småanskaffelser

Et bredt politisk flertal i Folketinget indgik 8. december 2020 en aftale om grøn skattereform. Som led i kompensation for kommende grønne afgifter blev en forhøjelse af grænsen for, hvornår driftsmidler (maskiner, inventar mv.) kan straksafskrives, vedtaget. Grænsen blev forhøjet fra 14.100 kr. til 30.000 kr. (2020-niveau, 34.400 kr. i 2025-niveau).

Enklere indberetning ved lånebaseret crowdfunding

DI's forslag drejede sig om, at lånebaserede crowdfunding-platformer bør kunne indberette renter direkte til Skattestyrelsen på långivers henholdsvis låntagers vegne på samme måde, som banker kan. Denne adgang etablerede Skattestyrelsen i 2021/-22.

Retskrav på skematisk værdiansættelse af virksomheder der generationsskiftes

Et bredt politisk flertal i Folketinget indgik i juni 2024 en Aftale om Et stærkere erhvervsliv, som bl.a. indeholder genindførelsen af virksomhedernes retskrav på at blive skematisk værdiansat i forbindelse med generationsskifter. Et lovforslag herom ventes vedtaget primo 2025.

Indførelse af internationale CFC-regler (delvis gennemførelse)

Et bredt politisk flertal i Folketinget vedtog i juni 2021 et lovforslag, der implementerer kravene i EU's skatteundgåelsesdirektiv i dansk ret. Det var en lang proces, hvor lovforslaget måtte genfremsættes flere gange før det lykkedes at nå en praktisk løsning, hvor de eksisterende danske regler på området blev tilpasset de nye fælles EU-regler, sådan som foreslået af DI. I lyset af den efterfølgende gennemførelse af reglerne om minimumsbeskatning, er der dog fortsat rum for at forenkle de danske CFC-regler ved at tilpasse dem til andre EU-landes tilsvarende regler (se forslag 7.8)

Afskaffelse af den grønne check (delvis gennemførelse)

Den grønne check er flere gange blevet beskåret i forbindelse med politiske aftaler om at sænke diverse forbrugsafgifter. Den seneste – og største – sanering af checken blev aftalt i 2022 (Aftale om en ny reform-

pakke for dansk økonomi), hvor den ordinære grønne check (og tillægget) blev helt afskaffet for ikke-pensionister (dog består fortsat den supplerende check til forsørgere).

Andre forventede forenklinger

Herudover håber DI, at udmøntningen af den politiske aftale om Iværksætterpakken fra juni 2024 vil betyde, at en række øvrige forslag vil kunne føjes til listen (særligt ift. at forenkle reglerne vedrørende medarbejderaktier).